

รายงานวิจัย

ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อ
ประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

THE IMPACTS OF ORGANIZATIONAL CHARACTERISTICS AND EFFECTIVENESS
OF OPERATIONS ON THE EFFICIENCY OF DECISION MAKING FOR FUND
RAISING OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES IN BANGKOK

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมขวัญ ศรีบุญยงค์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อ
ประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

THE IMPACTS OF ORGANIZATIONAL CHARACTERISTICS AND EFFECTIVENESS
OF OPERATIONS ON THE EFFICIENCY OF DECISION MAKING FOR FUND
RAISING OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES IN BANGKOK

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมขวัญ ศรีบุญยงค์

คณะบริหารธุรกิจ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

TNI

(ก)

บทคัดย่อ

การวิจัยผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจ เพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 391 ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบาย ด้านโครงสร้างและด้านวัฒนธรรม ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารทุกด้าน ประสิทธิภาพของการดำเนินงานมีผลกระทบเชิงบวก คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบาย ด้านโครงสร้าง ด้านวัฒนธรรม และประสิทธิผลของการดำเนินงาน แตกต่างกัน ส่งผลกระทบประสิทธิภาพการตัดสินใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีวงจรชีวิตธุรกิจสั้น มีการเลิกกิจการเร็วและเลิกกิจการเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ที่เตรียมตัวสู่การเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up) ในอนาคต ควรมีผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ กำหนดนโยบายองค์กรชัดเจน โครงสร้างองค์กรไม่ซับซ้อน สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้บุคลากรทุกคนร่วมมือกันและมีความสุขกับการทำงานเพื่อนำไปสู่การเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพที่สอดคล้องกับการสนับสนุนของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

คำสำคัญ: ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs), แหล่งเงินทุน, คุณลักษณะองค์กร, ประสิทธิภาพการตัดสินใจ ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน, ธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up)

TNI

(๗)

Abstract

The research topic is Impact of Organizational structure and Effectiveness of Operations on Decision-making to Find Sources of Small and Medium Enterprises in Bangkok. The purpose of this research is study the effects of organization features and operational effectiveness impact on management decision-making efficiency for small and medium business executives in Bangkok. Collected data would be collected from 391 of SMEs in Bangkok. The findings in this research are organizational structure, policy, structure and culture positively affecting the decision-making efficiency of executives in all aspects. The effectiveness of operations has a positive impact. Policy organization features regarding the cultural structure and the effectiveness of the operation not differences in decision-making efficiency are different in all aspects. Suggestions from research small and medium enterprises have a short business life cycle. There is a fast breakup and a lot of business each year. Small and medium enterprises (SMEs) that prepare to be a startup business (Start Up) in the future should have effective management in making decisions. Clear organizational policy and the organizational structure is not complicated. Create a corporate culture for all personnel to work together and happy work place to lead to a startup business that is in line with the support of the government and relevant agencies seriously.

Keywords: Small and Medium Enterprises (SMEs), Source of funds, Organizational characteristics, Decision making efficiency, Operational effectiveness, Start Up business

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จากบุคคลและหน่วยงานต่างๆดังนี้

ขอขอบคุณ รศ.ดร.บัณฑิต ไรจน์อารยานนท์ อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศโนสัถย์ คณบดีคณะบริหารธุรกิจที่ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนด้านเวลาและสถานที่ และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้เอื้อนนามในที่นี้ แต่ได้เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความดีอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดีจากทุกท่านที่ได้กล่าวนามและมีได้กล่าวนาม ขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์
ผู้วิจัย

TNI

TAHTI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(1)
สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(5)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 สมมติฐานการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์	3
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.1 คุณลักษณะองค์กร	7
2.1.2 แหล่งเงินทุน	8
2.1.3 ปัญหาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	15
2.1.4 ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	16
2.1.5 การประเมินผลการดำเนินงาน	18
2.1.6 ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	21
2.1.7 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ	21
2.1.8 ธุรกิจสตาร์ทอัพ	23
2.2 ผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	27

(2)
สารบัญ

หน้า

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.3 วิธีการศึกษา	33
3.4 การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	34
3.5 การทดสอบสมมติฐาน	35
3.6 คุณภาพของเครื่องมือวัด	35

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	36
4.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	38
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	42
4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	44
4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	45
4.6 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร	46
4.6.1 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	46
4.6.2 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	49
4.6.3 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	49
4.7 ผลการทดสอบสมมติฐาน	50

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารและลักษณะธุรกิจ	76
5.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร	77
5.1.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ	77
5.2 คุณลักษณะองค์กร	77
5.2.1 คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร	77
5.2.2 คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร	78
5.2.3 คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร	78

(3)
สารบัญ

	หน้า
5.3 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	79
5.4 ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	80
5.5 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เขตกรุงเทพมหานคร	81
5.5.1 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหาร	81
5.5.2 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหาร	81
5.5.3 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหาร	81
5.5.4 ผลกระทบของประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการ ตัดสินใจของผู้บริหาร	82
5.5.5 คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร	82
5.5.6 คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร	83
5.5.7 คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร	83
5.5.8 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	84
5.6 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	85
5.7 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป	85

บรรณานุกรม
ประวัติผู้
ภาควิชา

TNI

NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(4)

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	ลักษณะธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	17
ตารางที่ 2.2	ลักษณะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี	17
ตารางที่ 2.3	รูปแบบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	18
ตารางที่ 2.4	เปรียบเทียบธุรกิจเอสเอ็มอี(SMEs) กับธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up)	27
ตารางที่ 4.1	ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	37
ตารางที่ 4.2	ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	39
ตารางที่ 4.3	ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	39
ตารางที่ 4.4	จำนวนพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	40
ตารางที่ 4.5	ทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	40
ตารางที่ 4.6	รายได้รวมต่อปีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	41
ตารางที่ 4.7	สินทรัพย์รวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	41
ตารางที่ 4.8	ตำแหน่งงานปัจจุบันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	42
ตารางที่ 4.9	คุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	42
ตารางที่ 4.10	คุณลักษณะองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	43
ตารางที่ 4.11	คุณลักษณะองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	44
ตารางที่ 4.12	ประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	45
ตารางที่ 4.13	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	46
ตารางที่ 4.14	ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เขตกรุงเทพมหานคร	47
ตารางที่ 4.15	ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	49
ตารางที่ 4.16	ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	50
ตารางที่ 4.17	การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและ	52

(5)

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	53
ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับ ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	55
ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้าน นโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	57
ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้าน โครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	59
ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้าน วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	61
ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	62
ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผล ของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	64
ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	66
ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	68

(6)
สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้าน วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	70
ตารางที่ 4.28 ภาพรวมการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กร วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	72
ตารางที่ 5.1 คุณลักษณะองค์กรด้าน นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร	79

(7)
สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	5
ภาพที่ 5.1 คุณลักษณะองค์กร	79
ภาพที่ 5.2 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	80
ภาพที่ 5.3 ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	80

TNI

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงอุตสาหกรรม.(2559).ข้อมูลประเภทอุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญวงศ์.(2560).รายงานวิจัยเรื่องอิทธิพลของข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรม
การผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC).สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น;กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญวงศ์.(2558).การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน .สำนักพิมพ์บริษัทที่เอ็ดยูเคชั่น จำกัด
(มหาชน);กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญวงศ์.(2556).การจัดการการเงิน .สำนักพิมพ์บริษัทที่เอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน);กรุงเทพมหานคร
ขึ้นจิตร อังวรวงค์และนงคินี จันทรจรัส.(2546).รายงานวิจัยเรื่อง ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อมของไทย:สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ดารณี เอื้อชนะจิตร.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อ
ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต;
กรุงเทพมหานคร

ไทยตำบลดอกทศ.(2559).วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร
ธนาคารกสิกรไทย.(2557).บทความ แผนลงทุน EEC หนุน SME โต โอกาสของ SME จากระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
(EEC);กรุงเทพมหานคร

ธีรชัย โรจนพิสุทธิ์.(2558).บทความ SMEs กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิต.กรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร

พัชรินทร์ วิเศษประสิทธิ์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพ
การตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ:วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรมหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เพ็ญธิดา พงษ์ธานี.(2554).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถใน
การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล;
กรุงเทพมหานคร

วันนพรณ์ ชื่นพิบูลย์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีคุณภาพข้อมูลทางการเงิน
บัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ"

สุภาพร กุศลสัตย์.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง การนำมาตราฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ใน
ประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี;คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์;
กรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์.(2559).รายงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร;สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต; วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี:ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มีย.2559;หน้า 187-199

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น,(2548);กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).รายงานสถานการณ์ SMEs;กรุงเทพมหานคร
สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.(2557).กรอบแนวคิดทางการบัญชีเรื่องการรายงานทางการเงิน;กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ;กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559). องค์ความรู้ ธุรกิจโรงแรมท่องเที่ยวและภัตตาคาร.

กรุงเทพมหานคร

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2557) พลิก โอกาสมองหาธุรกิจในตลาดผู้สูงอายุ;กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด(2556) หลักทรัพย์และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย. คู่มือการออกตราสารหนี้ :ทางเลือกในการระดมทุนของภาคเอกชน; กรุงเทพฯ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2556).AEC:โอกาสทองของ SME ไทย;กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2556). โครงการเสริมสร้างศักยภาพของ SMEs;กรุงเทพมหานคร
ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล”.(2560).สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ร่วมกับ “สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” (ส.อ.ท.);กรุงเทพมหานคร

ภาษาอังกฤษ

Aaker, A.D., Kumar & Day S. Geprge.(2001). Marketing research. New York : John Wiley & Son.

Nunnally, J.C. & Bernstein, I.H.(1994). Psychometric theory. New York : McGraw-Hill Inc.

Curuk T.(2009).An analysis of the companies' compliance with the EU disclosure requirements and corporate characteristics influencing it: A case study of Turkey.Critical Perspectives on Accounting,20,635-650

Grandi,A.,Grimaldi,R.(2005).academics'organizational characteristics and the generation of successful business

ideas.Journal of Business Venturing,20,821-845.

Hair,J.F., Anderson , R.E., Tatham , R.L., & Black , W.C. (2006).Multivariable Data Analysis, 6th.ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แหล่งเงินทุนถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งถือว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่และมีอยู่ทั่วประเทศ เป็นแหล่งรายได้และสร้างเสริมประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่ ปัจจุบันภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมีการกำหนดนโยบายต่างๆที่ใช้เพื่อการพัฒนาให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในอดีต แหล่งเงินทุนที่สำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มาจากสินเชื่อจากสถาบันการเงินในประเทศที่จัดสรรให้แก่ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ถือว่าเป็นสถาบันการเงินที่มีการให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจมากที่สุด โดยมีสัดส่วนการให้สินเชื่อสูงถึงร้อยละ 85 ของมูลค่าสินเชื่อทั้งหมดในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หลังวิกฤติการเงินของประเทศไทยในปี 2540 ธนาคารพาณิชย์ได้ปรับลดบทบาทและลดปริมาณการให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจลงเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งขาดความเชื่อมั่นในตัวผู้ประกอบการ และธนาคารพาณิชย์หลายแห่งประสบปัญหาด้านสภาพคล่องการบริหารงานภายในของธนาคารเองส่งผลให้ผู้ประกอบการจำนวนมากโดยเฉพาะผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาการขาดแคลนแหล่งเงินทุน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสถาบันการเงินต่างๆ จะเริ่มมีการขยายสินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น รวมทั้งภาครัฐยังมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมีการขยายสินเชื่อให้แก่ธุรกิจ แต่ก็ยังมีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลายรายที่ประสบปัญหาการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

ลักษณะองค์กรธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นธุรกิจที่มีความเหมาะสม มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไป และสามารถช่วยรองรับแรงงานจากภาคอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการพัฒนา การเจริญเติบโตในทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาคของประเทศอย่างยั่งยืน รูปแบบของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาจทำได้สามรูปแบบคือ แบบที่หนึ่ง กิจการเจ้าของคนเดียว แบบที่สอง ห้างหุ้นส่วน และแบบที่สามบริษัทจำกัด ผู้ประกอบการจะต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญสำหรับการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กร การตัดสินใจด้านการบริหารจัดการในภาพรวม เพื่อเกิดประสิทธิผลของการดำเนินงาน เกิดคุณภาพการดำเนินงานของผู้จัดการ และพนักงาน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลักดันงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ลักษณะองค์กรธุรกิจ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละธุรกิจ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้สำหรับการดำเนินกิจการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะขององค์กรสามประการด้วยกันคือ นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร การบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อให้แผนงานหรือปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขต่อไปได้อย่างทันเวลา การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและสมเหตุสมผล

การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพมีขั้นตอน คือ การหาข้อมูลให้มากที่สุด การแยกแยะข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยให้การตัดสินใจกระทำได้ง่ายขึ้น และการทบทวนการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง การทบทวนเป็นระยะหรือเมื่อมีข้อมูลใหม่จะช่วยให้การตัดสินใจที่ได้ดำเนินการไปแล้วมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัยครั้งนี้คือ ลักษณะองค์กรและประสิทธิผลการดำเนินงานจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างไร

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ศึกษาคุณลักษณะองค์กร ประกอบด้วย 1) นโยบายองค์กร เพื่อศึกษาเรื่องต่างๆ ประกอบด้วย การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด คำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด ศึกษาการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด ศึกษาการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ศึกษาการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และศึกษาการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาจะทำการศึกษา 2) โครงสร้างองค์กร เพื่อศึกษาการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสามัคคี กิจการจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ และสิ่งสุดท้ายเพื่อศึกษา 3) วัฒนธรรมองค์กร ศึกษาถึงการกำหนดรูปแบบในการทำงานโดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคลทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น มีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบแนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสถานที่ตั้งเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อต้องการทราบถึงผลกระทบของลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานว่าส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหน่วยงานและแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ และเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพต่อไป

1.2 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดข้อสมมติเพื่อการวิจัยไว้ ดังนี้

1. คุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. คุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานต่างกันประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างกัน

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,987 แห่ง ที่มีอยู่ในฐานข้อมูลของเว็บไซต์ไทยด้าบลดอทคอม ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2559 ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีการรวบรวมรายชื่อของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจในลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย และเป็นธุรกิจที่ยังดำเนินการอยู่จนถึงปัจจุบัน

ระยะเวลาในการทำวิจัย เริ่มเดือน มิถุนายน 2561 – พฤษภาคม 2562

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

1. เข้าใจถึงลักษณะและโครงสร้างของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร
2. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าใจถึงผลกระทบของคุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร
3. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สะดวกมากยิ่งขึ้นและมีต้นทุนในการหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่หรือสตาร์ทอัพ (Start up)

1.6 นิยามศัพท์

ลักษณะองค์กร

เป็นเครื่องมือที่แสดงถึงการบ่งบอกความดีที่เป็นศูนย์รวมของกิจการที่นำไปปรับใช้ในองค์กรธุรกิจที่ประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยงานเดียวกัน ประกอบด้วยนโยบายองค์กร หมายถึงจิตวิญญาณขององค์กรธุรกิจ เป็นข้อมูลที่สำคัญที่นำไปปรับใช้ในองค์กรธุรกิจ โครงสร้างองค์กร คือ กรอบข่ายภายในองค์กร สามารถพิจารณาได้สามด้านคือ ความซับซ้อน ความเป็นทางการและการรวมอำนาจและวัฒนธรรมองค์กร คือระบบของค่านิยม สมมติฐาน ความเชื่อและบรรทัดฐานร่วมกันที่ผูกพันสมาชิกขององค์กรให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ดารณี,2550)

ประสิทธิผลของการดำเนินงาน

เป็นเครื่องมือหรือตัวชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์กรพึงประสงค์ (สุรศักดิ์,2559)

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

หมายถึงกิจการที่มีลักษณะสี่ประเภท ได้แก่ กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม,2559)

สตาร์ทอัพ

สตาร์ทอัพ (Startup) คือธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ เปิดบริษัทขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับธุรกิจ ส่วนมากจะเป็นธุรกิจด้านไอทีและรวมถึงการทำธุรกิจให้เติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดด สามารถสร้างรายได้จำนวนมาก เป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นธุรกิจด้านไอที ในวงการไอทีนั่นเอง เช่นพวกแอปพลิเคชัน ต่างๆ เป็นต้น (สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2559)

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ

คือความสามารถที่ทำให้เกิดผลสำเร็จในการตัดสินใจ เป็นการศึกษาการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด การศึกษาดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด ศึกษาการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด ศึกษาการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ศึกษาการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และศึกษาการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สุรศักดิ์,2559)

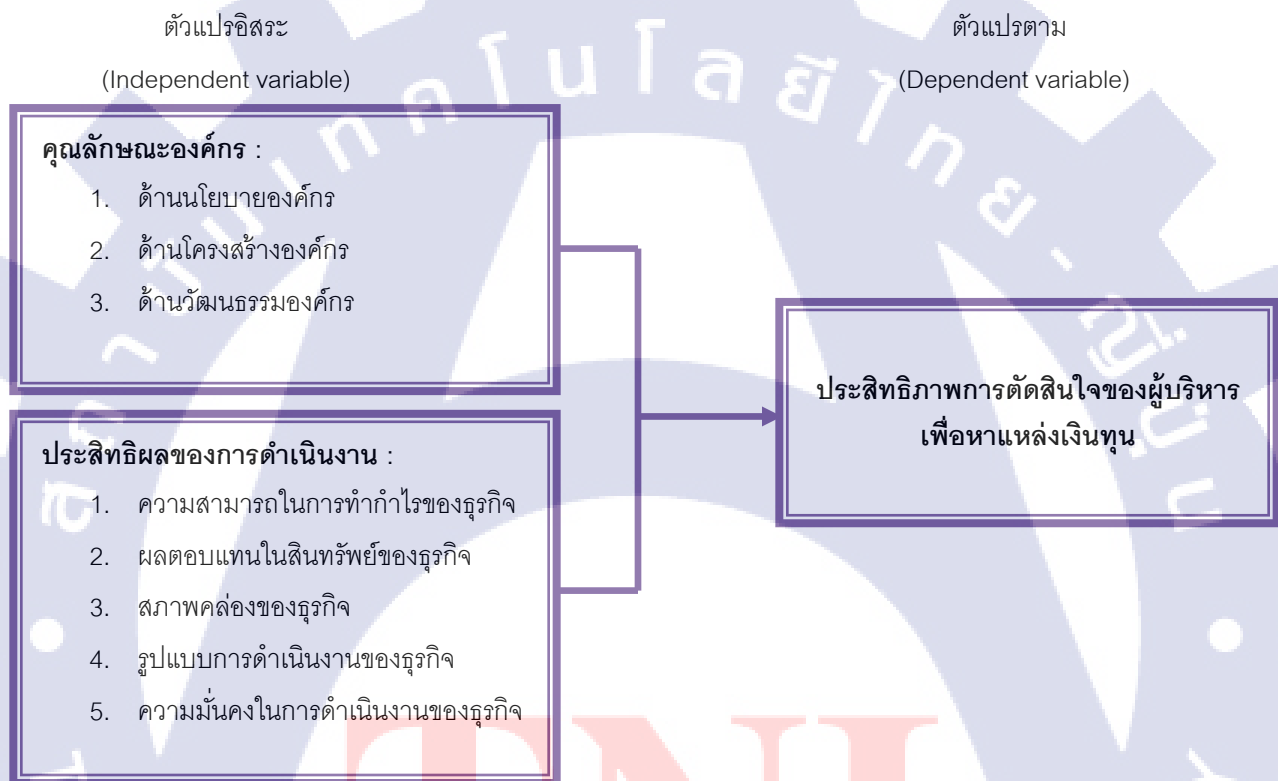
แหล่งเงินทุน

คือการได้มาของเงินทุนของธุรกิจ แบ่งออกเป็น แหล่งเงินทุนภายในซึ่งได้มาจากผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจและแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งได้มาจากการระดมเงินทุนจากผู้ถือหุ้นและการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน (เฉลิมขวัญ,2558)

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด คุณลักษณะองค์กรไว้สามประการด้วยกัน(ดารณี,2550) ประกอบด้วย คุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบายองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่วนประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนกำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ มีผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ให้เป็นตัวแปรตาม โดยงานวิจัยนี้มีแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

คุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงาน กำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ มีผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน ให้เป็นตัวแปรตาม โดยงานวิจัยนี้จะใช้ทฤษฎี แนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย คุณลักษณะขององค์กร ได้แก่ ด้านนโยบายองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านนโยบายองค์กร ประกอบด้วย ดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด ดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎ

และระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด มีการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า มีการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วย การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้าและการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ และด้านวัฒนธรรมองค์กร ประกอบด้วย การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น การมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหาร ประกอบด้วย สามารถทำการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด สามารถทำการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี ในการตัดสินใจต่างๆ สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในการตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวมและกิจการมีศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

TNI

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลกระทบประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยจะพิจารณาถึงการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด การตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี การตัดสินใจโดยเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจแต่ละครั้งสามารถตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวมและมีศักยภาพในการตัดสินใจเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ จึงประกอบด้วยตัวแปรอิสระสองตัวแปร ตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งคือ คุณลักษณะขององค์กร โดยพิจารณาลักษณะเชิงคุณภาพสามประการคือ นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร ตัวแปรอิสระตัวที่สองคือประสิทธิผลของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 คุณลักษณะองค์กร

คุณลักษณะขององค์กร เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละธุรกิจ เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินกิจการของธุรกิจ เช่น ความซับซ้อนของผลิตภัณฑ์และบริการ ความรู้ สมรรถนะ การตลาดและเทคโนโลยี นอกจากนี้ลักษณะของธุรกิจยังรวมถึงความคิดทางธุรกิจด้านความน่าสนใจทางการตลาด ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเสาะหาความน่าสนใจเพื่อดึงดูดลูกค้าที่มีศักยภาพทำให้เกิดความพึงพอใจของลูกค้า โดยแสดงให้เห็นถึงความต้องการของตลาดที่มีอยู่ หรือแสดงศักยภาพในการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมถึงความคิดทางธุรกิจในการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ใหม่หมายถึงระดับของรายละเอียดของความคิดทางธุรกิจ และประสิทธิผลของการสื่อสารตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร (Grandi and Grimaldi, 2005) ในการประเมินระดับของการปฏิบัติงานของบริษัทจะได้รับการประเมินโดยอิทธิพลของคุณลักษณะองค์กรของบริษัท เช่น ขนาดของบริษัท สถานะการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และประเภทของอุตสาหกรรม (Curuk, 2009) คุณลักษณะขององค์กรเป็นคุณลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะ สามด้าน คือด้านนโยบายองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรและด้านวัฒนธรรมองค์กร (ดารณี, 2550) ดังนี้

1) ด้านนโยบายองค์กร หมายถึงการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด โดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด การดำเนินงานเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และศึกษาการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2) โครงสร้างองค์กร หมายถึงการแสดงให้เห็นถึงขอบข่ายภายในองค์กร ประกอบด้วย ความซับซ้อนขององค์กร ความมากน้อยของความแตกต่างภายในองค์กร การแบ่งงานกันทำ ยิ่งมีการแบ่งงานกันทำมากระดับตามแนวดิ่งของสายการบังคับบัญชารวมถึงความยุ่งยากที่จะประสานงานของบุคคลยิ่งมาก ความเป็นทางการซึ่งพิจารณาความมากน้อยที่องค์กรใช้กฎและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเพื่อกำกับพฤติกรรมของบุคคล การรวมอำนาจเป็นการพิจารณาอำนาจหน้าที่การตัดสินใจภายในองค์กรอยู่ในระดับใดและวัฒนธรรมองค์กรซึ่งหมายถึงระบบค่านิยม สมมุติฐาน ความเชื่อและบรรทัดฐานร่วมกันที่ผูกพันสมาชิกขององค์กรให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

3) วัฒนธรรมองค์กร หมายถึงการกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น มีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทาง และกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาคุณลักษณะองค์กรประกอบด้วย นโยบายองค์กร ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญที่จะนำไปปรับใช้ในองค์กรธุรกิจ โครงสร้างองค์กรแสดงให้เห็นถึงกรอบข่ายภายในองค์กร สามารถพิจารณาได้สามด้านคือ ด้านที่หนึ่งความซับซ้อนขององค์กร ด้านที่สองความเป็นทางการขององค์กร ด้านที่สามการรวมอำนาจ พิจารณาอำนาจหน้าที่การตัดสินใจภายในองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร แสดงให้เห็นถึงระบบค่านิยม สมมุติฐาน ความเชื่อและบรรทัดฐานร่วมกันที่ผูกพันสมาชิกในองค์กร

2.1.2 แหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุนหมายถึงการได้มาของเงินทุนของธุรกิจ โดยแบ่งออกเป็นสองแหล่งคือแหล่งเงินทุนภายในซึ่งได้มาจากผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจและแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งได้มาจากการระดมเงินทุนจากผู้ถือหุ้นและการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน (เฉลิมขวัญ,2558)

เงินทุนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจผ่านกลไกด้านการบริโภคของภาคครัวเรือนและการลงทุนของภาคเอกชน ดังนั้นการกระจายโอกาสในการเข้าถึงเงินทุนของครัวเรือนและผู้ประกอบการจึงถือเป็นประเด็นสำคัญต่อการสนับสนุนการพัฒนาของเศรษฐกิจในระยะยาว ในอดีตที่ผ่านมา ภาคครัวเรือนและธุรกิจโดยเฉพาะในส่วนฐานของปริมาณประชากร ซึ่งครอบคลุมถึงครัวเรือนรายได้น้อยและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่จะเผชิญข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ซึ่งกีดกันการบริโภค การลงทุน ตลอดจนการเติบโตของธุรกิจ จนนำมาสู่คำถามสำคัญต่อหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะต้องทำอย่างไรให้ครัวเรือนรายได้น้อยและผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ด้วยระดับต้นทุนทางการเงินที่สอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงในการกู้ยืมเงินของผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ เนื่องจากมีงานวิจัยมากมายทั้งในและต่างประเทศที่ชี้ให้เห็นว่า หาก

สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ทุเลาลงได้แล้ว จะทำให้ภาคธุรกิจและภาคประชาชนสามารถเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่และนำมาสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในท้ายที่สุด

เมื่อพิจารณาพัฒนาการของปัญหาการเข้าถึงเงินทุนในบริบทของตลาดการเงินไทยแล้ว พบว่าภายหลังจากที่ระบบการเงินไทยผ่านพ้นช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระบบธนาคารพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นผลจากการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์เอง เพื่อฟื้นฟูผลการดำเนินงานและสร้างผลกำไร หรือผลจากการปรับปรุง กฎระเบียบและหลักเกณฑ์การกำกับดูแลของทางภาครัฐเพื่อเสริมสร้างการแข่งขันและเสริมความแข็งแกร่งให้กับระบบธนาคารพาณิชย์ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจมีผลต่อสถานการณ์ ข้อจำกัดในการเข้าถึงเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์ไทยของภาคธุรกิจและครัวเรือนให้เปลี่ยนภาพไปจากอดีต นับจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 เป็นต้นมา ทำการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อจำกัดในการเข้าถึงเงินทุนภายใต้บริบทการเงินไทยแล้ว พบว่ายังไม่มีการศึกษาใดที่เชื่อมโยงบทบาทด้านนวัตกรรมของธนาคารพาณิชย์และการพัฒนาของระบบธนาคารต่อการลดข้อจำกัดในการเข้าถึงเงินทุน ข้อจำกัดในการเข้าถึงเงินทุนคือสภาวะที่ผู้ให้บริการทางการเงินทั้งกลุ่มผู้ประกอบการและภาคครัวเรือนไม่สามารถใช้บริการเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยสะท้อนผ่านตัวแปรสำคัญ เช่น ปริมาณและคุณภาพที่ผู้ให้บริการได้รับ อันเป็นผลจากความไม่สมบูรณ์ของตลาดเป็นสำคัญ ทั้งปัญหาความไม่สมดุลของข้อมูล หรือการรับรู้ข้อมูลที่ไม่เท่ากันระหว่างผู้ให้กู้และผู้กู้เงินการมีอำนาจเหนือตลาดของผู้ให้กู้ ปัญหาตัวแทนต้นทุนการทำธุรกรรมรวมไปถึงประเด็นในเชิงสถาบัน เช่น นโยบายของทางการหรือกฎหมายต่างๆ ผลจากความไม่สมบูรณ์ของตลาดดังกล่าว ทำให้ผู้ให้กู้หรือเจ้าของเงินทุน จำเป็นต้องพิจารณาให้เงินทุนกับกลุ่มลูกค้าที่สามารถเชื่อมั่นได้หรือพิสูจน์ได้ว่ามีความเสี่ยงต่ำและมีความสามารถในการชำระคืนหนี้ซึ่งผูกโยงกับหลักฐานแสดงรายได้ ฐานะทางการเงินหรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน เพื่อลดความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์ผิดนัดชำระหนี้ขึ้นในภายหลัง ผู้ใช้บริการทางการเงินจึงมักจะได้รับการที่แตกต่างกันอย่างมาก หรือบางกลุ่มอาจไม่ได้รับการเลยเมื่อเทียบกับกรณีตลาดสมบูรณ์ซึ่งผู้ให้กู้มีข้อมูลผู้ให้บริการที่ครบถ้วนและถูกต้องหรือกลไกด้านอุปสงค์และอุปทานทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนของบริษัทที่เผชิญปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกจะมีความอ่อนไหวต่อกระแสเงินสดของบริษัท หรือเงินทุนภายในกิจการสูง (ธนาคารกสิกรไทย, 2557)

การที่เจ้าของเงินทุนจะพิจารณาการให้เงินทุนกับกิจการใดนั้น มีการพิจารณาหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาผลประกอบการที่ปรากฏในรูปของรายงานทางการเงินประเภทงบกำไรขาดทุนซึ่งหมายถึงการจัดทำแสดงผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่าน แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานในรูปของกำไรสุทธิ และงบแสดงฐานะทางการเงิน เป็นงบที่แสดงยอดคงเหลือของสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นที่ บ่งบอกให้ทราบว่ากิจการมีหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด มากหรือน้อย และเป็นสัดส่วนเท่าใดเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ งบการเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้มีเงินทุนยอมอนุมัติเงินทุนให้กิจการหรือไม่ (สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระบรมราชูปถัมภ์, 2557)

แหล่งที่ได้มาของเงินทุนนั้น ประกอบด้วยกิจกรรมการได้มาของเงินทุนสามด้าน คือแหล่งที่ได้มาของเงินทุนจากกิจกรรมดำเนินงาน แหล่งที่ได้มาของเงินทุนจากกิจกรรมการลงทุนและแหล่งที่ได้มาของเงินทุนจากกิจกรรมการจัดหาเงิน (เฉลิมขวัญ, 2558) ดังนี้

1) แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการดำเนินงาน

แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการดำเนินงานนั้นได้มาจากการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบทำให้กิจการได้กำไรสุทธิประจำปี ซึ่งกำไรสุทธิประจำปีนี้มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของเงินทุนที่สำคัญคือรายการที่ไม่ได้ชำระเป็นตัวเงินสดกับรายการสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกำไรสุทธิประจำปีให้ถูกต้อง โดยปรับปรุงรายการที่ไม่ได้จ่ายเป็นตัวเงิน เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าใช้จ่ายตัดบัญชี(สิทธิบัตรตัดจ่าย) สินทรัพย์หมุนเวียนที่มียอดลดลงจากปีก่อนและหนี้สินหมุนเวียนที่มียอดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนนำมาบวกกลับเข้ากับกำไรสุทธิประจำปี

2) แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการลงทุน

แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการลงทุน หมายถึงผลกระทบของเงินทุนที่เกิดจากการขายเงินลงทุน การขายที่ดินและอุปกรณ์ และเงินสหรับชำระหนี้จากเงินที่ให้ผู้ยืม

3) แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการจัดหาเงิน

แหล่งเงินทุนที่ได้มาจากกิจกรรมการจัดหาเงินนั้นเป็นแหล่งเงินทุนที่ได้จากการออกหุ้นทุน การรับเงินจากการกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาว และการออกพันธบัตรหุ้นกู้

แหล่งเงินทุนแบ่งเป็นสองประเภทคือแหล่งเงินทุนระยะสั้นและแหล่งเงินทุนระยะยาว แหล่งเงินทุนระยะสั้นหมายถึงเงินทุนที่ธุรกิจจัดหาด้วยการก่อหนี้สินระยะสั้นซึ่งมีกำหนดระยะเวลาใช้คืนไม่เกินหนึ่งปี เงินทุนส่วนนี้ควรใช้ลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น ลงทุนในลูกหนี้ ลงทุนในสินค้าคงเหลือ

เงินทุนที่ได้มาจากเงินกู้ระยะสั้น ประกอบด้วย ดังนี้

1) สินเชื่อทางการเงิน เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่เกิดจากผู้ขายให้สินเชื่อผู้ซื้อ โดยผู้ขายยินยอมมอบสินค้าให้ผู้ซื้อ และกำหนดสัญญาว่าจะมีการจ่ายเงินตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขในตัวเงิน

2) ตราสารพาณิชย์ เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่มีการจัดโดยออกตัวเงินกู้ระยะสั้นที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันให้ผู้ซื้อตัว เป็นการสัญญาว่าจะมีการจ่ายเงินตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขในตัวเงิน

3) เงินกู้ระยะสั้น

เงินกู้ระยะสั้น เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่จัดหาโดยแบ่งเป็นสองประเภทคือ มีหลักประกันกับไม่มีหลักประกัน

ก) เงินกู้ระยะสั้นที่มีหลักประกัน หมายถึง เงินกู้ที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน หลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกัน ได้แก่ ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ และสินทรัพย์อื่น ๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

- การกู้เงินโดยบัญชีลูกหนี้ กรณีที่ใช้บัญชีลูกหนี้มาเป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้นั้นมีสองกรณีคือ กรณีที่หนึ่ง การประกันด้วยบัญชีลูกหนี้ ซึ่งทางธนาคารผู้ให้กู้มักจะคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ คือ คุณภาพของลูกหนี้ อายุของลูกหนี้ วิธีการเรียกเก็บหนี้ ช่องทางการจัดเก็บหนี้ซึ่งธนาคารจะมองถึงค่าใช้จ่ายในการเก็บหนี้และ กรณีที่สอง หนี้สูญที่อาจเกิดขึ้นและการโอนสิทธิในบัญชีลูกหนี้ หรืออาจเรียกว่าขายบัญชีลูกหนี้ให้กับผู้ให้กู้ กรณีนี้ความเสี่ยงจะเป็นของผู้ให้กู้

- การกู้เงินโดยใช้บัญชีสินค้าคงคลัง ถือเป็นส่วนที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายในหนึ่งปี คุณสมบัติของสินค้าที่นำมาเป็นหลักค้ำประกันคือ ต้องซื้อขายคล่องคงทนไม่เสียหายง่าย

ข) เงินกู้ระยะสั้นที่ไม่มีหลักประกัน มีลักษณะต่าง ๆ กัน ตามข้อตกลงในการกู้จำแนกได้เป็นเงินกู้ชนิดกำหนดวงเงิน เงินกู้ชนิดหมุนเวียน และเงินกู้เฉพาะกิจ การกู้ยืมแต่ละครั้งจะใช้ตัวสัญญาใช้เงินเป็นหลักฐานการกู้ยืม วงเงินกู้ยืมจากธนาคารนั้น ธนาคาร จะเป็นผู้กำหนดว่าควรให้กู้ในวงเงินจำนวนเท่าใด ระยะเวลาให้กู้ควรเป็นกี่วัน โดยธนาคารจะขอผลการดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะกู้ตามช่วงฤดูกาล และธนาคารจะมีช่วงระยะเวลาในการปลอดหนี้ให้กับผู้ขอกู้ยืม แต่ธนาคารจะคิดค่าธรรมเนียมในการกู้ยืม

การจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนระยะสั้น เป็นการจัดหาเงินทุนเพื่อใช้สำหรับความต้องการใช้ระยะสั้นเท่านั้น ส่วนมากต้องการนำเงินทุนมาใช้เฉพาะเป็นเงินทุนหมุนเวียนตามฤดูกาล วิธีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนระยะสั้นเป็นหน้าที่หนึ่งของผู้จัดการทางการเงิน ซึ่งต้องเลือกแหล่งเงินทุนให้เหมาะสมกับการใช้เงินทุนนั้น ๆ การจัดหาเงินทุนระยะสั้น มีวิธีการจัดหาเงินทุนสามวิธี ดังนี้

- 1) จัดหาโดยประเพณีทางการค้า เป็นการจัดหาเงินทุนระยะสั้นจากประเพณีทางการค้าหรือได้เงินทุนมาโดยอัตโนมัติ แหล่งเงินทุนระยะสั้นเหล่านี้ได้แก่ เจ้าหนี้การค้าและค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
- 2) จัดหาโดยไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นการจัดหาเงินทุนระยะสั้นโดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน แหล่งเงินทุนแบบนี้ส่วนใหญ่จะได้มาจากธนาคารพาณิชย์ทั้งในรูปแบบของการเบิกเงินเกินบัญชี การกำหนดวงเงินกู้ เงินกู้แบบหมุนเวียน และเลตเตอร์ออฟเครดิต (L/C)
- 3) จัดหาโดยมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นการจัดหาเงินทุนระยะสั้นโดยต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยหลักทรัพย์ที่นิยมใช้ค้ำประกัน ได้แก่ บัญชีลูกหนี้และบัญชีสินค้าคงเหลือ

การจัดหาจากแหล่งเงินทุนระยะยาว เป็นการจัดหาโดยการกู้ระยะยาวเป็นเงินกู้ที่มีระยะเวลาดั้งแต่สิบปีขึ้นไป วัตถุประสงค์โดยส่วนใหญ่แล้วเพื่อนำมาใช้ในการจัดหาสินทรัพย์ระยะยาว เช่น อาคารสำนักงาน โรงงาน เครื่องจักร สามารถแบ่งเป็นสองประเภทคือการจัดหาเงินทุนระยะยาวจากภายในกิจการและการจัดหาเงินทุนระยะยาวจากภายนอกกิจการ ดังนี้

- 1) แหล่งเงินทุนระยะยาวภายในกิจการ

ก) ค่าเสื่อมราคา เป็นค่าใช้จ่ายที่ตัดจากบัญชีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนตามอายุการใช้งาน แต่ไม่ได้จ่ายเป็นตัวเงินออกไปจริง ถ้าจะพิจารณาเรื่องแหล่งเงินทุนภายในกิจการ โดยพิจารณาค่าเสื่อมราคานั้น เมื่อจัดทำงบกำไรขาดทุน ต้องนำค่าเสื่อมราคาไปหักออกจากกำไรเพราะถือเสมือนเป็นค่าใช้จ่ายภายในงวดบัญชีนั้น ทำให้กำไรทางบัญชีต่ำกว่ากำไรที่เป็นตัวเงิน หากต้องการทราบว่ากำไรที่เป็นตัวเงินจริงเป็นเท่าไรให้นำค่าเสื่อมราคาในแต่ละงวดมาบวกกลับเข้าไปในหมวดค่าใช้จ่ายจะทำให้กำไรที่เป็นตัวเงินมียอดเพิ่มขึ้น

ข) กำไรสะสม เมื่อกิจการดำเนินงานและมีกำไรสุทธิเกิดขึ้นในแต่ละงวดบัญชี ส่วนหนึ่งของกำไรสุทธินั้น ต้องจัดสรรแบ่งคืนให้ผู้ถือหุ้นในรูปของเงินปันผล ที่เหลือนอกจากนั้นจะถูกโอนเข้าไปอยู่ในบัญชีกำไรสะสมของกิจการเพื่อ กิจการได้ใช้ในการลงทุนต่อหรือขยายงานต่อไปในอนาคต

2) แหล่งเงินทุนระยะยาวภายนอกกิจการ

การจัดหาเงินทุนระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนที่เกิดจากการกู้ยืมสถาบันการเงิน เช่น เงินกู้ยืมธนาคารพาณิชย์ เงินกู้ยืมบริษัทเงินทุน เงินกู้ยืมสถาบันการเงินเฉพาะประเภท เช่น บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทประกันชีวิตและประกันภัย และการออกหุ้นหลักทรัพ์จำหน่ายแก่บุคคลทั่วไป เช่น หุ้นกู้ พันธบัตร หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ เป็นต้น มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงเมื่อหาแหล่งเงินทุนจากภายนอกกิจการ ดังนี้

ก) อัตราดอกเบี้ย เป็นอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ อาจจะเป็นอัตราดอกเบี้ยแบบคงที่โดยที่ดอกเบี้ยจะถูกกำหนดไว้ในอัตราเดียวตลอดอายุสัญญาหรืออัตราดอกเบี้ยลอยตัว ซึ่งอัตราดอกเบี้ยสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามภาวะการณ์ของตลาดเงิน

ข) อายุการกู้ยืม คือระยะเวลาของการกู้ยืมจะขึ้นอยู่กับความสามารถของบริษัทในการชำระหนี้คืนซึ่งสามารถดูได้จากกระแสเงินสดของบริษัท

ค) เงื่อนไขการชำระคืน ผู้ให้กู้มักจะกำหนดให้ผู้กู้ชำระดอกเบี้ยรวมถึงชำระเงินต้น เป็นงวดๆ ไป อาจจะเป็นรายเดือน รายไตรมาส รายปี แล้วแต่จะตกลงกัน ซึ่งเจ้าหนี้หรือผู้ให้กู้จะมีการวางเงื่อนไขที่รัดกุม เนื่องจากหากเกิดกรณีนี้สัญญา เจ้าหนี้จะเสียหายมาก

ง) หลักประกัน ผู้ให้กู้จะเรียกร้องให้นำหลักประกันประเภทสินทรัพย์ระยะยาวมาค้ำประกันการกู้ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร ใบหุ้น การค้ำประกันหนี้จากบุคคลที่สาม กรมธรรม์ประกันภัย และเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้น้อยลง โดยสามารถนำหลักทรัพ์ไปขายทอดตลาดได้

จ) ลำดับชั้นของเจ้าหนี้ ในกรณีที่บริษัทประสบภาวะล้มละลาย เจ้าหนี้ที่มีหลักประกันจะมีความได้เปรียบเหนือเจ้าหนี้ที่ไม่มีหลักประกัน เพราะสามารถนำสินทรัพย์ขายทอดตลาดได้ ขณะที่เจ้าหนี้ที่ไม่มีหลักประกันต้องรอเฉลี่ยหนี้จากสินทรัพย์ที่เหลืออยู่เท่านั้น

ฉ) สกุลเงินที่กู้ โดยสกุลเงินต่างประเทศจะมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าสกุลเงินบาท จึงเป็นแรงจูงใจให้มีการกู้ยืมจากต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากการผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อาจจะทำให้ต้นทุนสูงกว่าการกู้ในประเทศก็ได้

ช) ข้อจำกัดของผู้กู้ เพื่อป้องกันความเสี่ยงของเจ้าหนี้ เช่น ห้ามจ่ายเงินปันผล เพื่อป้องกันการถ่ายเทเงินสดจากบริษัทไปยังผู้ถือหุ้น ห้ามก่อหนี้ใหม่ ห้ามนำหลักทรัพ์ที่มีอยู่ไปเป็นหลักประกันหนี้ใหม่ เป็นต้น

แหล่งเงินทุนโดยการกู้ยืมระยะยาวมีสองรูปแบบคือการกู้ยืมในรูปแบบของสัญญาและการกู้ยืมในรูปแบบของการออกหุ้นกู้ ดังนี้

1) การกู้ยืมในรูปแบบของสัญญา จะเป็นการทำสัญญาระหว่างผู้ให้กู้และผู้กู้ โดยแต่ละฝ่ายจะยึดถือสัญญาไว้เป็นหลักฐาน หากฝ่ายใดผิดสัญญา อีกฝ่ายสามารถใช้สัญญาดำเนินการตามกฎหมายได้ สินเชื่อระยะยาวส่วนใหญ่ของประเทศไทยในปัจจุบัน จะเป็นเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงิน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์มีบทบาทสำคัญมาก ข้อได้เปรียบของเงินกู้ก็คือ ความเร็ว ความคล่องตัว และค่าใช้จ่ายต่ำ เนื่องจากการที่มีสัญญาจำนวนน้อย ทำให้ขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการอนุมัติ ใช้ระยะเวลาน้อยกว่าการออกหุ้นกู้ เงื่อนไขสามารถเจรจาต่อรองได้ จำนวนของผู้ให้กู้สามารถรวมกันได้มากกว่าหนึ่งราย

2) การกู้ในรูปแบบของการออกหุ้นกู้ คือผู้กู้จะออกตราสารประเภทหนึ่งที่เรียกว่าหุ้นกู้ ให้กับผู้ให้กู้ โดยที่ผู้กู้สัญญาว่าจะจ่ายเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ให้กู้ ณ วันที่กำหนดไว้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกหุ้นกู้ ประกอบด้วย ผู้ให้กู้ ผู้กู้ และผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นบุคคลที่สามทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ให้กู้ ในการติดต่อกับผู้กู้

หุ้นกู้

เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยหุ้นกู้แบบมีหลักประกันและหุ้นกู้แบบไม่มีหลักประกัน ดังนี้

1) หุ้นกู้แบบมีหลักประกัน

หุ้นกู้แบบมีหลักประกันเป็นหุ้นกู้ที่มีหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งค้ำประกัน โดยที่ผู้ให้กู้จะมีความเสี่ยงน้อย แบ่งออกเป็นสี่แบบตามลักษณะของสินทรัพย์ที่มาเป็นหลักประกัน ดังนี้

ก) หุ้นกู้ที่ค้ำประกันโดยสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ผู้กู้จะนำสินทรัพย์ของบริษัทมาจำนองเพื่อเป็นหลักประกันการออกหุ้น การมีสินทรัพย์เป็นหลักประกันจะช่วยให้ผลการจัดลำดับเครดิตของบริษัทดีขึ้น และส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยจ่ายของบริษัทลดลง

ข) หุ้นกู้ที่ค้ำประกันโดยสินทรัพย์ประเภทตราสาร ซึ่งมีลักษณะคล้ายหุ้นกู้จำนอง แต่จะแตกต่างกันในเรื่องของหลักประกันคือ หุ้นกู้ประเภทนี้จะค้ำประกันด้วยสินทรัพย์ประเภท หุ้น พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น มีข้อดีคือ สินทรัพย์สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย แต่ก็มีข้อเสียคือ มูลค่าของหุ้นจะเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

ค) หุ้นกู้ที่ค้ำประกันโดยสินทรัพย์ดำเนินงาน เช่น เครื่องบิน รถบรรทุก เรือ มีข้อดี คือสามารถนำสินทรัพย์ดำเนินงานที่มีมูลค่าสูงมาใช้ในการจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่วนข้อเสียคือมูลค่าของสินทรัพย์ดำเนินงานจะลดลงตลอดเวลาตามสภาพการใช้งาน

ง) หุ้นกู้ที่ค้ำประกันโดยบุคคลที่สาม โดยผู้ค้ำประกันจะออกหนังสือสัญญาค้ำประกัน เพื่อเป็นการประกันการชำระหนี้ ในกรณีที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ผู้ให้กู้สามารถเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้แทนได้

2) หุ้นกู้แบบไม่มีหลักประกัน หุ้นกู้ไม่มีหลักประกัน เป็นหุ้นกู้ที่ไม่มีหลักทรัพย์ใดค้ำประกันการกู้ยืม แบ่งออกได้สามแบบ ดังนี้

ก) หุ้นกู้ไม่มีประกัน ผู้ให้กู้จะมีความเสี่ยงสูง ผู้ออกหุ้นกู้ประเภทนี้ต้องมีฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานดี แสดงให้เห็นว่าสามารถชำระหนี้ได้ในอนาคต

ข) หุ้นกู้ด้อยสิทธิ จะมีความเสี่ยงมากที่สุด เนื่องจากสิทธิในการเรียกร้องของผู้ให้กู้นั้นจะอยู่ท้ายสุดในกลุ่มเจ้าหนี้ในกรณีที่บริษัทต้องประสบปัญหาล้มละลาย

ค) Income Bond หุ้นกู้ประเภทนี้จะจ่ายดอกเบี้ยก็ต่อเมื่อบริษัทมีกำไรจากการดำเนินงาน หากปีใดบริษัทไม่มีกำไรก็จะมีไม่มีการจ่ายดอกเบี้ยให้กับผู้ให้กู้

หุ้นสามัญ

หุ้นสามัญ เป็นแหล่งจัดหาเงินทุนระยะยาวชนิดหนึ่ง โดยการที่กิจการออกหุ้นเรือนหุ้น ซึ่งผู้ถือหุ้นสามัญมีส่วนในการบริหารงานของกิจการ ผลการดำเนินงานของกิจการจะมีผลกำไรมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับคณะกรรมการที่มาจากการสรรหาจากผู้ถือหุ้นสามัญ กรณีที่กิจการล้มละลายผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิเรียกร้องหลังจากหุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญทั้งแบบระบุมูลค่าหุ้นและแบบไม่ระบุมูลค่าหุ้น กิจการจะไม่ขายหุ้นสามัญในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาดของหุ้นของกิจการนั้น ๆ กรณีจำหน่ายหุ้นชนิดไม่มีกำหนดเวลา ก็จะเป็นที่กตามราคาตลาด ส่วนมากจะเป็นหุ้นสามัญที่มีมูลค่าแล้วทั้งสิ้น ผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิในรายได้โดยจะได้รับส่วนของเงินปันผลที่บริษัทประกาศจ่ายเท่านั้นและจะได้อีกครั้งเมื่อนำออกขายราคาสูงกว่าราคาที่ซื้อ มา ถ้าบริษัทไม่จ่ายดอกเบี้ยให้เจ้าหนี้ เจ้าหนี้สามารถฟ้องร้องบริษัทได้ แต่ถ้าบริษัทไม่ประกาศจ่ายเงินปันผลผู้ถือหุ้นสามัญไม่มีสิทธิฟ้องร้องบริษัทเพราะเป็นเจ้าของบริษัทเต็มที่ ผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิในการออกเสียงเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารซึ่งเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานของบริษัทอย่างแท้จริง แต่การหาแหล่งเงินทุนภายนอกโดยการออกหุ้นสามัญนั้น มีข้อเสียคือ เมื่อนำออกขายเพิ่มจะทำให้สิทธิออกเสียงกระจายออกไป การออกหุ้นสามัญเพิ่มอาจทำให้เกิดกำไรต่อหุ้นลดลง ราคาของหุ้นก็ลดลงด้วย มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าออกหุ้นกู้ หรือออกหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ถือหุ้นสามัญเดิมมีสิทธิในการซื้อหุ้นสามัญที่ออกใหม่ก่อนผู้ถือหุ้นประเภทอื่น เพื่อให้รักษาสัดส่วนได้เสียของตนให้คงไว้ ผู้ถือหุ้นสามัญเดิมมีสิทธิซื้อหุ้นสามัญที่ออกใหม่ได้จำนวนเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนหุ้นสามัญที่ถืออยู่ เมื่อมีบริษัทประกาศให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้น โดยอาจจะกระทำดังนี้ คือใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญตามราคาที่กำหนด ถ้าไม่ซื้อหุ้นเดิมก็ขายสิทธิให้ผลงานคนอื่นหรือเก็บสิทธิไว้เฉย ๆ จนกว่าจะหมดอายุ

หุ้นบุริมสิทธิ

หุ้นบุริมสิทธิ เป็นการหาเงินทุนระยะยาวชนิดหนึ่ง โดยการจำหน่ายหุ้นทุนคือหุ้นบุริมสิทธิ มีลักษณะกึ่งเจ้าหนี้กึ่งเจ้าของ โดยปกติหุ้นบุริมสิทธิจะไม่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนเหมือนหุ้นกู้ มีลักษณะกึ่งเจ้าหนี้กึ่งเจ้าของจึงไม่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งคณะกรรมการ เหมือนหุ้นสามัญ แต่ได้สิทธิในการได้รับเงินปันผลก่อนหุ้นสามัญ สิทธิในการชำระหนี้ก่อนหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิมีอยู่ด้วยกันสามประเภท ดังนี้

- 1) หุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสม คือหุ้นบุริมสิทธิที่ได้รับเงินปันผลโดยที่ถ้าปีใดไม่ประกาศจ่ายเงินปันผลและปีต่อมาประกาศจ่ายเงินปันผล หุ้นบุริมสิทธิจะได้รับเงินปันผลของปีก่อนสะสมด้วย
- 2) หุ้นบุริมสิทธิชนิดไม่สะสม คือหุ้นบุริมสิทธิที่ได้รับเงินปันผลโดยถ้าปีใดไม่ประกาศจ่ายเงินปันผล แล้วปีต่อมาจ่ายเงินปันผล ก็จะไม่มีการยกยอดเงินปันผลสะสมมาในปีปัจจุบัน
- 3) หุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับ คือหุ้นบุริมสิทธิที่ได้รับเงินปันผลโดยหลังจากที่ได้รับเงินปันผลที่กำหนดแล้ว ยังร่วมรับเงินปันผลกับผู้ถือหุ้นสามัญอีกด้วย

ข้อเสียของการออกหุ้นบุริมสิทธิ คือเงินปันผลที่จ่ายให้หุ้นบุริมสิทธิสูงกว่าดอกเบี้ยที่จ่ายให้หุ้นกู้ เงินปันผลไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่นำมาหักภาษีได้ จึงทำให้มีผู้ลงทุนออกหุ้นบุริมสิทธิน้อยเนื่องจากมีข้อเสียเปรียบ

2.1.3 ปัญหาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม(2559) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการศึกษาวิจัย พบว่าปัญหาโดยรวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประสบอยู่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาคือ

1) ปัญหาด้านการขาดแคลนเงินทุน

ธุรกิจขนาดกลางและย่อม ประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุนหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้ธนาคาร และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

2) ปัญหาด้านการตลาด

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่นหรือตลาดในประเทศ ยังขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้าทำให้ธุรกิจขนาดใหญ่รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

3) ปัญหาด้านแรงงาน

แรงงานที่ทำงานในธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมจะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและความชำนาญงานมากขึ้น ก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอและการพัฒนาไม่ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของสินค้า

4) ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ

จุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมส่วนมากมักจะมีที่มาจากธุรกิจในระดับครอบครัว ซึ่งเป็นหน่วยสังคมที่โดยธรรมชาติแล้วจะมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการต่างๆ ของกิจการได้ไม่รวดเร็วเหมือนอย่างกิจการที่มีพื้นฐานมาจากทุนของครอบครัว ขาดความรู้ในด้านการจัดการ หรือการบริหารงานที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยเรียนถูกเรียนผิดเป็นหลัก อาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงาน การบริหารในลักษณะนี้แม้มีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึงหากธุรกิจไม่ใหญ่นัก แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็จะเกิดปัญหาขึ้นได้

5) ปัญหาการหมุนเวียนเข้า-ออกของแรงงานที่อยู่ในระดับสูง เนื่องจากแรงงานที่มีฝีมือและความชำนาญสูงมักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าด้วยเหตุผลในเรื่องของผลตอบแทนและโอกาสที่ดีกว่าในแง่ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจขนาดกลางขนาดและขนาดย่อมจำเป็นต้องมีต้นทุนและความเสียหายอันเกิดจากการต้องเร่งพัฒนาฝีมือแรงงานใหม่เพื่อให้งานได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและมีความชำนาญพอเพียงอยู่ตลอดเวลา

6) ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมของภาครัฐ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นจำนวนมากมีการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถว ไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์หรือทะเบียนการค้า ดังนั้นกิจการหรือโรงงานเหล่านี้จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ หรือแม้แต่

กิจการหรือโรงงานที่มีการจดทะเบียนถูกต้อง ก็มักไม่ค่อยอยากเข้ามายุ่งเกี่ยวกับหน่วยงานของภาครัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐบาลจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินลงทุนและการจ้างงาน หรือจูงใจให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสนอโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนให้มากขึ้น แต่จากข้อมูลการศึกษาวัยพบว่ามีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพียง 8.1 % เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล

7) ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน การส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม ได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สมาคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวทางการเงิน อย่างไรก็ตามเนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องของบุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขาในภูมิภาค การให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจตอบสนองได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8) ปัญหาด้านการแสวงหาแหล่งเงินทุน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนมากจะประสบปัญหาเรื่องการหาแหล่งเงินทุนสำหรับการขยายกิจการ ทั้งนี้ นอกเหนือจากปัญหาเรื่องของการเครดิตและการเขียนแผนธุรกิจที่ยังไม่ชัดเจน รวมถึงความสามารถในการแสวงหาทรัพยากรสินหรือหลักทรัพย์เพื่อค้ำประกันแล้ว ยังเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องของภาวะระบบบัญชี ในขณะที่เริ่มต้นธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนมากมักไม่ได้เตรียมความพร้อมหรือให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบัญชีของกิจการให้เป็นระเบียบถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองเชื่อถือกันโดยทั่วไป โดยมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการทำบัญชี หรือแสดงข้อมูลบัญชีที่สับสนไม่ชัดเจน ไม่สามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของเงินได้ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างเร่งด่วน คือต้องการให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาสินค้าราคาแพง ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และควรกระตุ้นการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เพิ่มมากขึ้น ควรส่งเสริมและสนับสนุน ต้นทุนการผลิต ทรัพยากรที่ใช้ในการผลิต โดยเฉพาะด้านองค์ความรู้ เทคโนโลยี การส่งเสริมการฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน และควรพิจารณาปรับนโยบายด้านค่าแรงให้เหมาะสมกับผู้ประกอบการและทักษะฝีมือแรงงาน รวมไปถึงการจัดสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับการดำเนินธุรกิจ เช่น ระบบไฟฟ้า น้ำประปา อินเทอร์เน็ต และควรช่วยเหลือในเรื่องแหล่งเงินทุน / สินเชื่อ จากสถาบันทางการเงินที่มีดอกเบี้ยถูก และให้วงเงินสูง รวมไปถึงเข้ามาดูแลในเรื่องขั้นตอนการขอสินเชื่อและความสามารถในการผ่อนผันชำระ

2.1.4 ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทย ผู้ประกอบการส่วนมากประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือ

กิจการร่วมค้า ซึ่งจะประกอบธุรกิจขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยจะใช้กำหนดลักษณะ ตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2545 (กรมสรรพากร,2561)

ลักษณะ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 และตามประมวลรัษฎากร สรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 ได้กำหนดลักษณะธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ลักษณะธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะธุรกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

2) ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่กรมสรรพากรอาศัยอำนาจตามประมวล รัษฎากรออกกฎหมาย เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยมีหลักเกณฑ์ลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ลักษณะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี

ลำดับที่	ลักษณะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี
1.	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท
2.	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาทและจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน
3.	เป็นกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปีหรือต่อรอบ ระยะเวลาบัญชีได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

3) รูปแบบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การประกอบธุรกิจอาจจะกระทำตั้งแต่คนเดียวขึ้นไป หรือหากมีหุ้นส่วน ร่วมกันหลายคน จัดตั้งในรูปแบบของนิติบุคคล โดยมีรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 2.3 รูปแบบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รูปแบบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ลักษณะ
บุคคลธรรมดา	บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 15)
คณะบุคคลที่มีโชติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันโดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน หุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดและไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
บริษัทจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นรับผิดชอบในหนี้ต่าง ๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุนและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
วิสาหกิจชุมชน	กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการ หรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพันมีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าวเพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน โดยมีการยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน 2548 กับกรมส่งเสริมการเกษตร

ที่มา: กองบริหารภาษีธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก >SMEs 360° >ลักษณะของ SMEs

2.1.5 การประเมินผลการดำเนินงาน

การประเมินผลการดำเนินงานที่ผู้บริหารนิยมใช้คือ การวิเคราะห์ทางการเงินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาปัญหาและโอกาสของกิจการทั้งอดีต ปัจจุบันและแนวโน้มจากฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการเปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการเอง และกับข้อมูลของค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม (เฉลิมขวัญ, 2558)

การวิเคราะห์ทางการเงินต้องอาศัยข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์จากงบการเงิน ได้แก่ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบแสดงฐานะการเงินและงบกระแสเงินสด งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแสดงถึงผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาว่ากิจการมีผลกำไรหรือขาดทุน งบแสดงฐานะการเงินเป็นงบที่แสดงยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด ว่ากิจการมีสินทรัพย์ หรือสินและส่วนของเจ้าของเหลือเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนงบกระแสเงินสด เป็นงบที่แสดงแหล่งที่ได้มาและแหล่งที่ใช้ไปของเงินทุนประกอบด้วยสาม

กิจกรรมคือ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมการลงทุนและกิจกรรมการจัดหาเงิน การประเมินผลการดำเนินงานที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจะทำการวิเคราะห์ผลและนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลปัจจุบัน หรือเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีต เช่น การเปรียบเทียบอัตราส่วนย้อนหลัง 3 ปี หรือเปรียบเทียบข้อมูลปัจจุบันกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเดียวกัน

อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด การวิเคราะห์แนวโน้มและการย่อส่วนตามแนวดิ่ง แต่เทคนิคที่นิยมใช้เพื่อการประเมินผลนั้นส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งหมายถึงการนำตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงินมาเปรียบเทียบกับเพื่อหาผลลัพธ์ว่าตัวเลขตัวบนเป็นกี่เท่าเมื่อเทียบกับตัวเลขตัวล่าง หรือตัวเลขตัวหน้าเป็นกี่เท่าเมื่อเทียบกับตัวเลขตัวหลัง เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3:1 เท่า หมายความว่ากิจการมีสินทรัพย์หมุนเวียน 3 บาทในขณะที่มีหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท เมื่อหนี้สินหมุนเวียนถึงกำหนดชำระ มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอในการชำระหนี้สินหมุนเวียน เช่นนี้ถือว่าสภาพคล่องอยู่ในระดับดี การประเมินผลการดำเนินงานด้วยอัตราส่วนจะแบ่งการประเมินผลการดำเนินงานออกเป็นสี่ด้าน ประกอบด้วย อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพและอัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน (เฉลิมขวัญ, 2558) ดังนี้

1) อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง หมายถึงอัตราส่วนที่ใช้วัดความคล่องตัวทางการเงินของธุรกิจ เพื่อต้องการทราบถึงผลการดำเนินงานระยะสั้นโดยคำนึงถึงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียน ประกอบด้วยอัตราส่วนย่อยที่สำคัญ คือ 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน คำนวณโดยนำสินทรัพย์หมุนเวียนหารหนี้สินหมุนเวียน เป็นอัตราส่วนที่อธิบายถึงความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ทันเวลา เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3 เท่าหมายความว่าธุรกิจมีสินทรัพย์หมุนเวียน 3 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท ถ้าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมากแสดงถึงควมมีสภาพคล่องมาก แต่บางครั้งอาจไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไปเนื่องมาจากสินทรัพย์หมุนเวียนมีหลายรายการประกอบด้วยเงินสด ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า ถ้าสินทรัพย์หมุนเวียนมีจำนวนมากแต่เป็นรายการสินค้าคงเหลือจะเป็นตัวบ่งบอกว่าธุรกิจมีสภาพคล่องน้อย เพราะว่าสินค้าคงเหลือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าและโอกาสที่จะขายสินค้าได้นั้นไม่แน่นอน ดังนั้นการวิเคราะห์สภาพคล่องด้านเงินสดจึงควรใช้อีกอัตราส่วนประกอบ คืออัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว คำนวณโดยนำสินทรัพย์หมุนเวียนหักสินค้าคงเหลือหักค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้าหารหนี้สินหมุนเวียน จากที่กล่าวมาแล้วว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนคือการนำสินทรัพย์หมุนเวียนมาเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนนั้นมีรายการสินทรัพย์หมุนเวียนบางรายการที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าคือสินค้าคงเหลือ ถ้าสินค้าคงเหลือมีมากจะทำให้การวัดด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่แน่ชัดจึงควรใช้อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว เป็นอัตราส่วนที่ใช้ประเมินสภาพคล่องของธุรกิจได้ลึกและดีกว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเพราะว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็วได้นำรายการที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้ามาหักออกจากสินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนที่เหลือจึงเป็นรายการที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วหรือมีสภาพคล่องมากนั่นเอง อีกอัตราส่วนที่สำคัญคืออัตราส่วนการหมุนเวียนของลูกหนี้ คำนวณโดยนำยอดขายเชื่อหารลูกหนี้เฉลี่ย หมายถึงอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพการหมุนของลูกหนี้ภายในรอบปีบัญชี ถ้าในหนึ่งปีมีการหมุนเวียนของลูกหนี้มากย่อมแสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีการบริหารลูกหนี้ที่ดีจึงทำให้เกิดการหมุนเวียนของลูกหนี้มากทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจมากขึ้นด้วย

2) อัตราส่วนวัดความสามารถทำกำไร

อัตราส่วนความสามารถทำกำไร หมายถึงอัตราส่วนที่ใช้เพื่อวัดประสิทธิผลในการหารายได้ในรูปของกำไรให้กับธุรกิจ หรือผลตอบแทนจากเงินลงทุน ประกอบด้วย อัตราส่วนกำไรขั้นต้น คำนวณโดยนำกำไรขั้นต้นหารยอดขาย อัตราส่วนกำไรขั้นต้นเป็นการเปรียบเทียบกำไรขั้นต้นกับยอดขายเพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรเบื้องต้นที่เกิดจากยอดขายหักต้นทุนขาย ถ้ามีต้นทุนขายต่ำจะส่งผลทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้นสูง อัตราส่วนกำไรสุทธิ คำนวณโดยนำกำไรสุทธิหารยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่นำยอดกำไรสุทธิเปรียบเทียบกับยอดขาย เพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไร ถ้าอัตราส่วนกำไรสุทธิสูงแสดงถึงประสิทธิผลในการทำกำไรของธุรกิจมีสูงด้วย อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน คำนวณจาก กำไรจากการดำเนินงาน/ยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่นำยอดกำไรจากการดำเนินงานเปรียบเทียบกับยอดขาย เพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรก่อนหักต้นทุนทางการเงินและก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าอัตราส่วนกำไรสุทธิสูงแสดงถึงประสิทธิผลในการทำกำไรของธุรกิจมีสูงด้วย อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น คำนวณโดยนำกำไรสุทธิหารส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นเป็นอัตราส่วนที่บอกให้ทราบถึงผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นสามัญที่จะได้รับ ถ้าอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสูงผลที่ตามมาคือความต้องการถือครองหุ้นสามัญมีความต้องการสูงด้วยเช่นกัน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ คำนวณจาก กำไรสุทธิ/สินทรัพย์ที่มีตัวตน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เปรียบเทียบกับกำไรสุทธิกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน สาเหตุที่ไม่นำสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนมาพิจารณาด้วยเนื่องจากอัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ของกิจการว่าคุ้มค่าหรือไม่ ถ้าอัตราส่วนสูงย่อมแสดงว่ากิจการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า หรือบางครั้งอาจเรียกอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment Ratio หรือ ROI)

3) อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพ

หมายถึงการวัดประสิทธิภาพจากการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่มาก่อนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกิจการ โดยใช้ ๔ ปี ในอัตราส่วนที่ใช้เพื่ออธิบายการหมุนของสินทรัพย์ คำนวณโดยนำยอดขายหารสินทรัพย์ที่มีตัวตน อัตราการหมุนของสินทรัพย์หมายถึงระยะเวลาการขายสินค้าแต่ละครั้งในรอบปีบัญชี หลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราการหมุนของสินทรัพย์มีหลักเกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกับการพิจารณาอัตราการหมุนของลูกหนี้

4) อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน

อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน หมายถึงอัตราส่วนที่แสดงถึงการหาเงินทุนโดยที่ไปกู้ยืมมาจากเจ้าหนี้ทั้งเจ้าหนี้ระยะสั้นและเจ้าหนี้ระยะยาว ประกอบด้วยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คำนวณโดยนำหนี้สินทั้งหมดหารส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนวัดสภาพหนี้สินทั้งหมดและอธิบายถึงความคุ้มครองของผู้ถือหุ้น ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงนั้นหมายถึงเงินทุนของธุรกิจมีแหล่งเงินทุนมาจากหนี้สินมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น โอกาสการกู้ยืมครั้งต่อไปอาจมีปัญหาเรื่องการอนุมัติเงินกู้ยืม แต่ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำเมื่อต้องการเงินกู้ยืมเพิ่มจะทำให้ง่ายขึ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ คำนวณโดยนำหนี้สินทั้งหมดหารสินทรัพย์ทั้งหมด อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมหมายถึงอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีเงินทุนจากแหล่งใดเป็นจำนวนเท่าใดระหว่างเจ้าหนี้กับส่วนของผู้ถือหุ้นเพื่อนำมาลงทุนเป็นสินทรัพย์ของธุรกิจ

การประเมินผลการดำเนินงานด้วยอัตราส่วนทางการเงินนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นที่ยอมรับ แต่มีข้อจำกัดด้วยเหมือนกัน ดังนี้

1) การแยกประเภทธุรกิจ การจัดประเภทธุรกิจว่าจัดอยู่ประเภทใดนั้นบางครั้งอาจเป็นการกำหนดยาก และบางครั้งอาจจะกำหนดประเภทธุรกิจผิดพลาด จึงทำให้เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมแล้ว ประเมินผลไม่เป็นไปตามความเป็นจริง

2) อัตราส่วนค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเป็นเพียงการจัดทำเพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น และการกำหนดตัวเลขที่ได้มาของค่าเฉลี่ยเป็นการกำหนดโดยบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้นเท่านั้น

3) แนวทางการบันทึกบัญชีของแต่ละบริษัทมีการจัดทำบัญชีที่ค่อนข้างแตกต่างกัน อาจจะส่งผลให้ตัวเลขของค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมมีความแตกต่างไปจากความเป็นจริง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกันจึงทำให้แต่ละบริษัทมีสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน เช่น วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

2.1.6 ประสิทธิภาพการตัดสินใจ

คือความสามารถที่ทำให้เกิดผลสำเร็จในการตัดสินใจ (สุรศักดิ์, 2559) เป็นการศึกษาการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด การศึกษาดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด ศึกษาการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด ศึกษาการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ศึกษาการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และศึกษาการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

- 1.สามารถทำการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด
- 2.สามารถทำการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี
- 3.การตัดสินใจต่างๆ มีการสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
- 4.การตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม
- 5.กิจการมีศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.7 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งมาจากการลดต้นทุนการผลิต เพื่อก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ซึ่งแนวทางการลดต้นทุนการผลิต คำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1) แนวทางการลดต้นทุนการผลิตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ต้นทุนการผลิต ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ถ้าผู้บริหารไม่ควบคุมให้ดีจะทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าสูงมากจึงควรควบคุมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยสาเหตุที่ต้องควบคุมเนื่องจาก ต้นทุนค่าแรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนค่าวัตถุดิบสูงขึ้นจากการลดค่าเงินบาทกรณีที่ต้องนำวัตถุดิบเข้ามาจากต่างประเทศ ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าโรงงาน คู่แข่งขันมีมากขึ้นและทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ความต้องการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสินค้าที่ผลิตและความต้องการผลกำไรมากขึ้นของผู้ประกอบการ ดังนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัว ปรับวิธีการทำธุรกิจ เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มผลผลิตเพื่อความอยู่รอดของกิจการ การลดต้นทุนการผลิตนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างในการประกอบธุรกิจต่างๆ ธุรกิจทุกแห่งต้องการลดต้นทุนและต้องการยอดขายได้ดี แต่ในระบบการค้าเสรีไม่ผูกขาด ผู้ลงทุนมีมากขึ้น มีคู่แข่งเพิ่มขึ้น ซึ่งคู่แข่งสามารถสร้างความแตกต่างในการผลิตสินค้า ทำให้สินค้าขายดี มีผลกำไรมากขึ้น โรงงานอื่นๆ ก็ประสบผลขาดทุน กิจการควรลดต้นทุนให้ต่ำลง แต่คุณภาพเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จ ปัจจัยในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิตในการผลิตสินค้า ต้นทุนการผลิตจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการด้วยกัน ประกอบด้วย ผู้บริหารต้องมีนโยบายและโครงการเพื่อลดต้นทุนการผลิตอย่างจริงจังและชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานระดับสากล เช่น การสนับสนุนศักยภาพของบุคลากร เป็นต้น ซึ่งต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง สร้างจิตสำนึกพนักงานให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อโครงการลดต้นทุนการผลิตจึงจะได้รับความร่วมมือและประสบความสำเร็จ และมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารจัดการ เนื่องจากหลายโรงงานที่ประสบปัญหาเพราะโรงงานขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างจริงจัง (ธีรชัย, 2558)

ทุกปัจจัยที่กล่าวมามีความสำคัญเท่ากันหมด แต่ถ้าต้องการทำให้ประสบความสำเร็จในการลดต้นทุน จะต้องมุ่งเน้นคุณภาพการบริหาร ผู้บริหารต้องทำอย่างจริงจังและต้องมีประสิทธิภาพของการลดต้นทุนอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการผลิตควรกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วยประสิทธิภาพการผลิตซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดที่ใช้เพื่อการเปรียบเทียบ และเป็นตัวชี้วัดว่าประสิทธิภาพการผลิตเป็นอย่างไรในอดีตที่ผ่านมา คุณภาพสินค้าและบริการ ซึ่งทุกองค์กรควรปลูกฝังให้พนักงานมีคุณภาพ กิจการใดไม่สามารถควบคุมคุณภาพได้จะทำให้เกิดความเสียหายมาก ต้องปลูกฝังให้พนักงานทราบว่าเมื่อทำไปแล้วจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตต่อไปอย่างไร การส่งมอบสินค้า ควรส่งมอบตรงเวลาตามที่ลูกค้าต้องการโดยไม่มีปัญหา มีการวางแผนการผลิตและส่งมอบให้ลูกค้าทันเวลา

2) อนาคตของการลดต้นทุนการผลิตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(2559) ได้มีแนวทางเพื่อส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไว้ดังนี้

1) การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและการสร้างศักยภาพ โดยมีความยืดหยุ่นจากข้อจำกัดของธุรกิจขนาดใหญ่ที่แม้ว่าจะได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็ก ในด้านการผลิตสินค้าได้เป็นจำนวนมาก ด้วยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยที่ต่ำกว่า แต่ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนการผลิตได้อย่างรวดเร็วเมื่อความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง เพราะการปรับเปลี่ยนแต่ละ

ครั้งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายสูง ไม่คุ้มทุน ในขณะที่ธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับตัวได้รวดเร็วกว่า ในการที่จะสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า

2) สร้างนวัตกรรมในการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากนักประดิษฐ์อิสระและจากธุรกิจขนาดเล็กในขณะที่ธุรกิจใหญ่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งมีพื้นฐานการประดิษฐ์คิดค้นจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กให้ดีกว่าเดิมและพยายามทำกำไรหรือหาผลตอบแทนจากการลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์และโรงงาน ผู้ประกอบการของธุรกิจขนาดเล็กจำเป็นต้องสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นด้วย จึงจะสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

3) ผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพภายใต้สภาพการแข่งขันอย่างรุนแรงของธุรกิจ วิธีที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ จะต้องผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับที่ลูกค้าต้องการ ในราคาที่เต็มใจจะจ่าย โดยผู้ประกอบการจะต้องรักษาคุณภาพให้มีความสม่ำเสมอซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ลูกค้าพอใจและต้องการมากกว่าผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องสร้างคุณภาพในตัวสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานเพราะไม่เพียงแต่จะรักษาลูกค้าเดิมได้ยังเป็นการเพิ่มลูกค้าใหม่ได้อีกมาก นอกจากนี้ผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาให้รอบคอบถึงสิ่งที่จะทำให้สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ ประกอบด้วย ขนาดของตลาด เงินทุนและแหล่งเงินทุน การแสวงหาพนักงาน หรือลูกจ้างที่มีประสิทธิภาพและมีข้อมูลที่ต้องเชื่อถือได้ ปัจจุบันนี้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการช่วยเหลืออุตสาหกรรมของไทยอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ครั้งระบบเศรษฐกิจของไทยประสบกับปัญหาวิกฤติ ทำให้อุตสาหกรรมจำนวนมากที่ต้องล้มเลิกกิจการไป

2.1.8 ธุรกิจสตาร์ทอัพ

ธุรกิจสตาร์ทอัพ(Start Up) คือการเริ่มต้นธุรกิจขึ้นมาใหม่ และผลักดันให้ธุรกิจเติบโตไปได้อย่างรวดเร็ว โดยมีทุนเป็นตัวแปรสำคัญ ส่วนรูปแบบของนักลงทุนก็มีทั้งนักลงทุนในรูปแบบขององค์กร (Venture Capital) และนักลงทุนอิสระ (Angel Investor) ซึ่งจะพิจารณาการให้ทุนจากไอเดีย นวัตกรรม ประวัติการทำงาน โอกาสทางธุรกิจและผลตอบแทนจะคุ้มกับการลงทุนหรือไม่ ธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จในประเทศ เช่น เว็บไซต์ talad.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ขายสินค้าออนไลน์รายแรกของประเทศ เริ่มเปิดให้บริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 และ Ookbee ธุรกิจพัฒนาแอปพลิเคชัน E-book สัญชาติไทยที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน มีมูลค่าบริษัทถึง 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 2,450 ล้านบาท ธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนในระดับโลก ธุรกิจ Startup ที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่รู้จักกันอย่างดี ได้แก่ Uber แอปพลิเคชันเรียกรถเช่าคนส่งและแท็กซี่รุ่นใหม่ เริ่มธุรกิจมาตั้งแต่ปี 2009 โดยมีมูลค่าธุรกิจ 51,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 1.78 ล้านล้านบาทและ Grab Taxi บริการแอปพลิเคชันเรียกรถแท็กซี่ของประเทศมาเลเซีย เริ่มกิจการในปี 2011 มีมูลค่าธุรกิจ 1,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 56,000 ล้านบาท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2561) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ ธุรกิจสตาร์ทอัพ มีความเหมือนและแตกต่างระหว่างธุรกิจเอสเอ็มอี และ ธุรกิจสตาร์ทอัพ คือ การลงทุนของเอสเอ็มอีเป็นการใช้เงินทุนส่วนตัวและการกู้ยืม ส่วน สตาร์ทอัพ เป็นทุนส่วนตัวและการระดมทุน สำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ผลิตภัณฑ์ของเอสเอ็มอีมักเป็นสิ่งที่มียู่งานแล้ว ไม่ได้ทำให้อิทธิพลของผู้คนเกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ของสตาร์ทอัพ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่และเปลี่ยนวิถี

ชีวิตของผู้คน ส่วนเรื่องของการแข่งขันทางธุรกิจนั้น ธุรกิจเอสเอ็มอี ทั้งรายเดิมและรายใหม่ สามารถดำเนินกิจการร่วมกันได้ ขณะที่สตาร์ทอัพการเกิดขึ้นของผู้ประกอบการรายใหม่จะบังคับให้รายเดิมต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด แหล่งเงินทุนมาธุรกิจสตาร์ทอัพ สตาร์ทอัพจะระดมเงินทุนจากนักลงทุนทั่วโลกโดยการขายไอเดียของธุรกิจ ซึ่งถ้าเป็นไอเดียที่ดีมีความคิดสร้างสรรค์ นักลงทุนจะนำเงินมาลงทุนเพื่อผลิตสินค้าออกสู่ตลาด โดยนักลงทุนจะมีสิทธิได้ส่วนแบ่งรายได้ในอนาคตของธุรกิจ

ตัวอย่างความแตกต่างของธุรกิจเอสเอ็มอีกับธุรกิจสตาร์ทอัพ เช่น เปิดธุรกิจให้บริการรับดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ถ้าเป็นการทำธุรกิจแบบ SMEs เมื่อกิจการพอมีเงินทุนและต้องการเติบโตขยายกิจการ ก็จะต้องมองหาทำเลเพื่อขยายสาขาเพิ่มขึ้น ลงทุนจ้างคนเพิ่ม ซึ่งถือว่าการเติบโตตามจำนวนเงินลงทุน แต่ถ้าเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพ จะมีการปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยการนำเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ตมาช่วย มีการสร้างเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันขึ้นมา ให้คนที่สนใจอยากทำงานเป็นผู้ดูแลเด็กและผู้สูงอายุมาสมัคร ทำข้อมูลไว้ให้คนที่ต้องการเข้ามาเลือก มีระบบกรองหาคนที่อยู่ใกล้ๆ ตำแหน่งของลูกค้า บอกช่วงเวลาว่างรับงาน ข้อมูลประวัติและวีรกรรมงานที่ลูกค้าท่านอื่นๆ พิดแบคไว้ ตลอดจนสามารถจองเวลาและชำระเงินผ่านบัตรเครดิตได้ทันที โดยเจ้าของธุรกิจสตาร์ทอัพจะได้รายได้มาจากค่าธรรมเนียมการให้บริการ ซึ่งถือว่าการลงทุนเพียงแค่พัฒนาเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน ที่ใช้เงินลงทุนไม่มากนักแต่สามารถขยายกิจการได้ครอบคลุมกว่าธุรกิจแบบเอสเอ็มอี

ธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ในความสนใจของทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งด้านการพัฒนาและการสนับสนุนในหลายมิติ โดยธุรกิจสตาร์ทอัพจะเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ในอนาคต ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกหลักในการพัฒนาตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยมีจุดยืนในการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้สามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การจัดตั้งหน่วยงานพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการและการพัฒนา (Set Startup Business guide, 2562)

ธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นกิจการที่เริ่มต้นธุรกิจจากขนาดเล็กสามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด ออกแบบให้ธุรกิจมีการทำซ้ำได้โดยง่าย และขยายกิจการได้ง่าย มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เป็นหัวใจหลักในการสร้างธุรกิจเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นจากไอเดียเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันหรือเห็นโอกาสทางธุรกิจที่ยังไม่มีใครเคยคิดทำมาก่อน

ข้อได้เปรียบของการทำธุรกิจแบบสตาร์ทอัพคือ สามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึงลูกค้าได้อย่างครอบคลุม ไม่ติดข้อจำกัดในเรื่องการเพิ่มบุคลากร การหาสถานที่หรือทำเลในการขยายกิจการ เริ่มต้นธุรกิจด้วยเงินทุนที่ไม่สูงมากนัก จึงทำให้สตาร์ทอัพเป็นสิ่งที่เข้ากับกระแสของคนในยุคปัจจุบันที่อยากเป็นผู้ประกอบการมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้างในองค์กร อยากเป็นเจ้านายของตัวเอง อยากมีอิสระในการทำงาน ดังนั้น หลายคนจึงคิดที่จะเข้ามาทำธุรกิจสตาร์ทอัพกันตั้งแต่ยังเรียนไม่จบ แต่ปัจจุบันนี้การคิดที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นเรื่องที่ดีแต่จะดีกว่าถ้ารู้จักและเข้าใจทุกมิติขององค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขั้นตอนการทำธุรกิจสตาร์ทอัพ บทเรียนทั้งความสำเร็จและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่สตาร์ทอัพทุกคนต้องเจอ ขั้นตอนการเจริญเติบโตของสตาร์ทอัพ มีขั้นตอน ดังนี้

1) Problem Solution Fit เป็นช่วงเริ่มต้นจากการพัฒนาไอเดียที่มาจากความต้องการแก้ปัญหาบางอย่างของธุรกิจ โดยได้ทำการพิสูจน์ว่าเป็นปัญหาที่มีอยู่จริงและมีความต้องการแก้ไข โดยสามารถคิดผลิตภัณฑ์เริ่มต้นที่สามารถแก้ปัญหา นั้นๆ ได้

2) Product Market Fit เป็นการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อนำไปทดสอบกับตลาดและเก็บฟีดแบคจากลูกค้าและเรียนรู้นำมาปรับปรุงให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์กับความต้องการของตลาด

3) Business Market Fit หลังจากที่ดินค้าติดตลาดแล้วช่วงนี้จะเป็นช่วงที่เน้นการขยายการเติบโตของธุรกิจ มีการเพิ่มทีมงาน ขยายกำลังการผลิตหรือสร้าง Infrastructure ต่างๆ เพื่อรองรับการขยายฐานลูกค้าซึ่งจะเป็นการพิสูจน์โมเดลทางธุรกิจ รวมถึงการหารายได้ในรูปแบบใหม่อาจจะเพิ่มขึ้นมาในช่วงนี้และช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ดึงดูดนักลงทุนและทีมงานให้เข้าช่วยเริ่มการเติบโตของธุรกิจ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดสตาร์ทอัพขึ้นในประเทศไทย คือประเทศไทยมีองค์ประกอบของระบบนิเวศของสตาร์ทอัพ หรือ Startup Ecosystem ที่เริ่มครบถ้วนและกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสิ่งนี้คือระบบนิเวศของธุรกิจสตาร์ทอัพที่มาจากหน่วยต่างๆ หรือกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสตาร์ทอัพ มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันทำให้เกิดเป็นห่วงโซ่คุณค่า โดยกลุ่มหลักๆ ได้แก่ ธุรกิจสตาร์ทอัพ กลุ่มผู้ลงทุนในสตาร์ทอัพและกลุ่มหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องที่จะมาช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจสตาร์ทอัพเติบโต

ระบบนิเวศของสตาร์ทอัพไทย ประกอบด้วย สิ่งต่างๆ ดังนี้

1.Startup Company กลุ่มสตาร์ทอัพ ถือเป็นจุดศูนย์กลางของ Ecosystem ปัจจุบันสตาร์ทอัพไทยในช่วงสองสามปีมานี้ มีการขยายการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างมากทั้งขนาด จำนวน ซึ่งกลุ่มนี้จะเป็นตัวอย่างสำคัญที่ทำให้เกิดสตาร์ทอัพหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

2.Investor กลุ่มนักลงทุน ซึ่งมีทั้งกลุ่มนักลงทุนบุคคล ที่ใช้เงินส่วนตัวมาร่วมสนับสนุนให้กับสตาร์ทอัพ โดยมากจะเป็นเจ้าของธุรกิจที่มีความสนใจหรือความรู้ ความเชี่ยวชาญธุรกิจที่ร่วมลงทุน กลุ่มนักลงทุนสถาบัน ที่นำเงินมาสนับสนุนให้สตาร์ทอัพเติบโตโดยการลงทุนเพื่อแลกกับการถือหุ้นในบริษัทสตาร์ทอัพ และความหวังการเติบโตในอนาคต ซึ่งกลุ่มนี้จะมีทั้งกลุ่มองค์กรในประเทศและต่างประเทศ โดยปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้น รวมถึงการมีช่องทางระดมทุนจากสาธารณะ ซึ่งเป็นช่องทางที่สตาร์ทอัพสามารถมาขอทุนจากประชาชนทั่วไปได้ โดยอาจจะมีหรือไม่มีผลตอบแทนก็ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของโครงการ ซึ่งกลุ่ม investor ทั้งหมดนี้ถือเป็นส่วนที่ช่วยให้สตาร์ทอัพมีเงินทุนไว้ขยายกิจการต่อไป

3.Supporting Organization กลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้องที่ช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจเติบโต ประกอบด้วย

1) Incubators / Accelerators หน่วยงานหรือองค์กรที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยสรรหาบริษัทที่มีศักยภาพในการเติบโตเพื่อมาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแนะนำในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการตลาด การเงิน หรือกฎหมายรวมถึงทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเร่งให้ธุรกิจเติบโตได้รวดเร็วขึ้น

2) Government หน่วยงานภาครัฐที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพ ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้สนับสนุนทางด้านเทคโนโลยี พาออกตลาดต่างประเทศตลอดจนออกกฎเกณฑ์ทางด้านข้อปฏิบัติและกฎหมายต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ

3) Association สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ ซึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบนิเวศคอมมูนิตี้เทคโนโลยี ซึ่งรวมถึงสร้างกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้กลุ่มบริษัทสตาร์ทอัพได้มาทำงานร่วมกันและสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง รวมถึงเป็นตัวแทนของกลุ่มสตาร์ทอัพทั้งในและต่างประเทศ

4) Academy หน่วยงานที่เน้นสนับสนุนด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ

5) Event การจัดการ event ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับกลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อการเติบโต ไม่ว่าจะเป็นเวทีนำเสนอธุรกิจ เพื่อจับคู่ธุรกิจสตาร์ทอัพกับนักลงทุน รวมถึงงานสัมมนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจสตาร์ทอัพโดยหน่วยงานต่างๆ

6) Coworking Space สถานที่ทำงานของกลุ่มคนที่เริ่มต้นทำธุรกิจที่ยังไม่มีสถานที่ทำงานเป็นของตนเอง เป็นการใช้พื้นที่ร่วมกันและมีชุมชนคนทำงานเหมือนกันทำให้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนแนวคิดในการทำธุรกิจ ซึ่งสถานที่เหล่านี้สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพโดยตรง โดยจะมีทั้งส่วนเอกชนที่จัดเก็บค่าใช้จ่ายกับส่วนที่ไม่มีค่าใช้จ่ายซึ่งมาจากการสนับสนุนของหน่วยงานเฉพาะที่ต้องการสนับสนุนโดยตรง

7) Media สื่อที่เกี่ยวกับสตาร์ทอัพโดยตรง ที่คอยอัปเดตข่าวสารความเคลื่อนไหวของคนในวงการสตาร์ทอัพ ทั้งในและต่างประเทศรวมถึง Blog ที่ใช้ความรู้หรือเทคนิคในการสร้างสตาร์ทอัพ ต่างๆ

การสำรวจตัวเองว่าเหมาะกับสตาร์ทอัพไหม ควรพิจารณาสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการดำเนินธุรกิจสตาร์ทอัพ
2. มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นนักกลยุทธ์ มีความเป็นผู้นำและกล้าตัดสินใจ
5. มีความกล้าเสี่ยง มีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความมั่นใจในตัวเองเชื่อมั่นในตัวเอง
8. มีความพยายามอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรู้ในสิ่งที่จะทำ
10. มีผู้ร่วมก่อตั้งและทีมที่มีทัศนคติในการทำงานตรงกัน
11. รักการเรียนรู้ มีทักษะการสื่อสาร และชอบพูดคุยพบปะกับคนใหม่ๆ
13. มีคอนเนกชั่นและคนคอยสนับสนุน
14. มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ มีเงินทุนตั้งต้น

แหล่งเงินทุนของสตาร์ทอัพ

การหาเงินทุนของสตาร์ทอัพมีความแตกต่างกัน การขอกู้ยืมเงินจากธนาคารเหมือนกับธุรกิจเอสเอ็มอีทั่วไปอาจทำได้ยาก ในขณะเดียวกันการเติบโตของสตาร์ทอัพในแต่ละช่วงนั้น จำเป็นที่จะต้องใช้เงินทุนและเป็นจำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ธุรกิจขยายการเติบโตต่อไปได้ แหล่งเงินทุนสำหรับสตาร์ทอัพมีความสำคัญมาก ซึ่งหากเริ่มทำธุรกิจสตาร์ทอัพจะหาแหล่งเงินทุนจากช่องทางต่างๆ ประกอบด้วย 1) Bootstrap 2) Angel Investor 3) Incubator/Accelerator 4) Crowdfunding และ 5) Venture Capital

ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบธุรกิจเอสเอ็มอี(SMEs) กับธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up)

ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs)	ธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up)
1.ขนาดของธุรกิจ	
มีขนาดกิจการที่ใหญ่กว่า start up และสินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้	มีขนาดเล็กมาก สินทรัพย์ส่วนใหญ่ในตอนต้นจะมีน้ำหนักไปทาง การขายไอเดียใหม่ ๆ หรือสินทรัพย์ทางปัญญา
2.แนวคิดเริ่มต้น	
เริ่มต้นทำธุรกิจจากสินค้าที่มีอยู่แล้ว แต่อาจจะยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้มีผู้ผลิตเข้ามาผลิตสินค้าหรือบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่ยังไม่เพียงพอ	ต้องการแก้ปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้น
จะใช้เทคโนโลยีที่ตอบสนองกับกระบวนการผลิตเดิม ปรับปรุงให้ดีขึ้น อาจเป็นไอเดียที่ไม่ใหม่มาก แต่ช่วยให้สายการผลิตหรือกระบวนการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้รวดเร็วขึ้น เป็นต้น	สำหรับ Start Up ส่วนใหญ่จะใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่างของลูกค้า ก็ต้องใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเป็นช่องทางในการเข้าถึงลูกค้า หรือแม้แต่งานที่เป็น “นวัตกรรม” ใหม่ ๆ เช่น รถยนต์ไร้คนขับ รถยนต์พลังงานไฟฟ้า เป็นต้น

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2562

นอกจากความแตกต่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีความเหมือนกันคือ ธุรกิจสตาร์ทอัพและธุรกิจเอสเอ็มอี เป็นการทำกิจการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า และต้องคอยปรับตัวตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคเหมือนกัน กระแสการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีใหม่ ๆ

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่มีต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและนำไปสู่การเตรียมตัวเป็นธุรกิจสตาร์ทที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

2.2 ผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากรายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และศึกษาผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) การเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 382 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิตอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีระยะเวลาการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 6 ถึง 10 ปี มีการจัดทำระบบบัญชีโดยจ้างสำนักงานบัญชี มีแหล่งเงินทุนเริ่มแรกมาจากหุ้นส่วน มีความต้องการกู้ยืมเงินแต่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินและประสิทธิผลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ลักษณะทางโครงสร้างธุรกิจด้านการจัดทำระบบทางบัญชีต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

ดารณี เอื้อชนะจิตร (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกันได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ส่วนคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเข้าใจได้และคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเชื่อถือได้ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ลักษณะองค์กรธุรกิจตามนโยบายองค์กร การสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พัชรินทร์ วิเศษประสิทธิ์ (2552) ได้ศึกษาผลกระทบความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ พบว่าผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านบรรลุมิติประสงค์ ด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุดและด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน ด้านระบบบัญชีที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านบรรลุมิติประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง กล่าวโดยสรุป คือ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ

เพ็ญธิดา พงษ์ธานี (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ การวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ลักษณะเชิงโครงสร้างของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(SMEs) ในด้านระยะเวลาในการดำเนินงาน การดำเนินงานกับต่างประเทศ การจัดทำแผนธุรกิจและการจัดทำแผนการตลาด ต่างกันการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

สุภาพร กุศลสัถย์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่วนใหญ่มองว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางบัญชีหรือการจัดทำงบการเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนเกินและจากปัญหาในการจัดทำงบการเงินที่มีต้นทุนในการจัดทำสูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับจากงบการเงินเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินเนื่องจากการปิดบังข้อมูลทางการเงินเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี การบังคับใช้ภาษี สำหรับธุรกิจ มักมีปัญหาเสมอซึ่งในหลายประเทศต้องพึ่งพาอัตราภาษีพิเศษเพื่อให้การจ่ายภาษีสมดุลกับขนาดของธุรกิจ เป็นการลดหย่อนค่าใช้จ่ายและลดการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในกลุ่ม SMEs โดยผู้ประกอบการธุรกิจบางรายเห็นว่าภาษีเป็นค่าใช้จ่ายที่ทำให้ส่วนแบ่งกำไรของตนลดลง ประกอบธุรกิจนอกตลาดหลักทรัพย์ มีหน่วยงานผู้กำกับหลักทรัพย์ดูแลตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการทางบัญชี และระเบียบข้อบังคับต่างๆ น้อยกว่าบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้น จึงเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการตกแต่งบัญชีได้ง่าย โดยผู้ประกอบการจัดทำบัญชีเป็นเพียงเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายและมีเอกสารประกอบการยื่นงบการเงินและแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีประจำปีเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้รายงานทางการเงินของกิจการแสดงรายการผลการดำเนินงานไว้ไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริง อีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากการประกอบกิจการของธุรกิจเหล่านี้ไม่ได้มุ่งหวังถึงการระดมเงินจากนักลงทุน แต่เป็นการคำนึงถึงประโยชน์ทางภาษี หรือการหลบเลี่ยงภาษี เพียงประการเดียว

ชื่นจิตร อังวรารงค์และ นงคินี จันทรจรัส (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย พบว่า ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย พิจารณาในด้านสถาบันการเงิน

ปัญหาที่พบในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน เงื่อนไขในการให้สินเชื่อยุ่งยาก และระยะเวลาในการขอสินเชื่อ นาน สำหรับปัญหาด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ขาดประสบการณ์ในธุรกิจ ด้านภาครัฐปัญหาที่พบมากได้แก่ ด้านมาตรการในการกระตุ้นให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นของภาครัฐ ควรลดเงื่อนไขและขั้นตอนในการปล่อยสินเชื่อ โดยเฉพาะในส่วนของผู้ค้ำประกันและผู้ค้ำประกัน ด้านสถาบันการเงินควรยืดหยุ่นเงื่อนไขในการปล่อยสินเชื่อให้เท่าเทียมกันทุกสถาบันการเงิน รวมถึงให้ความรู้กับผู้ประกอบการและให้คำปรึกษาแนะนำ การอนุบาลธุรกิจธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใหม่ๆ ให้ประสบความสำเร็จในการก่อตั้งธุรกิจ

สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ประกอบการ SMEs จะต้องปรับปรุงการจัดการภายในองค์กรอย่างจริงจัง รวมถึงการปรับปรุงด้านระบบบัญชีและการเงิน อีกทั้งจะต้องเริ่มต้นติดต่อกับสถาบันการเงินเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการในอนาคต และจะต้องรักษาวินัยทางการเงินไม่นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของ

การดำเนินธุรกิจ ด้านธนาคารพาณิชย์จะต้องปรับเปลี่ยนขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้นและควรจะเข้าร่วมกับโครงการของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการ SMEs ได้ง่ายขึ้นรวมถึงการจัดอบรมหลักสูตรทางการเงินและบัญชีให้ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ด้านภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ เช่นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องให้การสนับสนุนเงินทุนกับผู้ประกอบการโดยตรง แต่ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ประกอบการขนาดย่อมมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจาก ธพว. ในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ธนาคารมักจะพิจารณาสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ SMEs ที่แข็งแกร่งแล้ว เนื่องจากผู้บริหารของธนาคารอาจจะกลัวปัญหาด้านหนี้เสีย จึงเป็นสาเหตุใหญ่ ที่ ธพว. มักจะให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการ SMEs ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2556) ได้พูดถึงการจัดหาเงินทุนและอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งทุนของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ว่า ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลง ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ SMEs ต้องปรับตัวโดยเงินทุนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ทั้งนี้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ละขนาด อายุ และประเภทพึ่งพิงแหล่งเงินทุนที่มีรูปแบบแตกต่างกันไป ธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้ในระดับสูง หรือสินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน การระดมทุนในรูปแบบ การร่วมทุนน่าจะเหมาะสมที่สุด ส่วนธุรกิจภาคอุตสาหกรรมทั่วไปที่อาศัยสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือในภาคอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงานเป็นหลักแหล่งเงินทุนหลัก ๆ มาจากการกู้ยืมเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การกู้ยืมจากสถาบันการเงินเชิงพาณิชย์นั้นเหมาะสมกับธุรกิจขนาดกลางและย่อมที่มีข้อมูลการเดินบัญชีกับสถาบันการเงินมาแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง สำหรับโครงสร้างการระดมทุนของ SMEs ไทย พบว่าการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ถือเป็นช่องทางการระดมทุนที่สำคัญที่สุด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะองค์กร ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เกิดปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนเงินทุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาความอยู่รอดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะด้านนโยบายองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรและด้านวัฒนธรรมองค์กร และผลกระทบของประสิทธิผลของการดำเนินงาน ด้วยความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ด้านผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ ด้านสภาพคล่องของธุรกิจ ด้านรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจและด้านความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ด้านการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ด้านการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี ด้านการตัดสินใจต่างๆ กิจการสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ด้านการตัดสินใจแต่ละครั้งกิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม และด้านศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างไร

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ ศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ระเบียบวิธีวิจัยได้ถูกออกแบบให้เป็นลักษณะของการวิจัยเชิงเหตุผล โดยมุ่งเน้นที่จะแสดงลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวแปร ตัวแปรตามหนึ่งตัวแปร ตัวแปรอิสระประกอบด้วยคุณลักษณะองค์กร โดยศึกษา นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิภาพของการดำเนินงาน โดยศึกษาความสามารถในการทำกำไร ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ส่วนตัวแปรตามศึกษาประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน โดยศึกษาความสามารถในการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ความสามารถในการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี ความสามารถในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการตัดสินใจแต่ละครั้ง การตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวมและศักยภาพในการตัดสินใจเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รายงานวิจัยครั้งนี้มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น 1,987 ราย (ไทยตำบลดอทคอม, 2559) เนื่องจากการค้นข้อมูลปี 2557 มีข้อมูลจำนวน 2,014 ราย แต่มีธุรกิจที่เลิกกิจการไปแล้วจำนวน 27 ราย จึงคงเหลือที่ดำเนินธุรกิจอยู่เพียง 1,987 ราย ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีการรวบรวมรายชื่อของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจในลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแยกประเภทประชากรที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันไว้ด้วยกัน ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ ประกอบด้วย การผลิต การบริการ การค้าส่งและการค้าปลีก จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 400 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.13 ของประชากรทั้งหมด จำนวนแบบสอบถามถูกส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหน่วยการวิเคราะห์ ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด ได้รับกลับคืนมาแบบสมบูรณ์และใช้ประโยชน์ได้จำนวน 391 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 97.75

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน การออกแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลแบบสอบถาม ส่วนที่สามถึงส่วนที่ห้า เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของผู้บริหารมีห้าระดับ โครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็นหกส่วน ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหาร ส่วนที่สองเป็นข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนที่สามเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องคุณลักษณะองค์กร ส่วนที่สี่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องประสิทธิผลของการดำเนินงาน ส่วนที่ห้า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร และส่วนที่หกเป็นข้อเสนอแนะซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และปัญหาของคุณลักษณะองค์กร ประสิทธิผลของการดำเนินงานและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน รวมถึงข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยมีรายละเอียดของข้อคำถามดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหาร ประกอบด้วยเจ็ดคำถามที่ครอบคลุมข้อมูลส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือนและตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ส่วนที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยหกคำถามที่ครอบคลุมข้อมูลธุรกิจ ประกอบด้วย ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน รายได้รวมต่อปีและสินทรัพย์รวม

ส่วนที่สาม ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องคุณลักษณะองค์กร ประกอบด้วยหกคำถามที่ครอบคลุมข้อมูลลักษณะองค์กร ประกอบด้วย นโยบายองค์กร ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า การเน้นการให้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอบถามข้อมูลโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วยสี่คำถามย่อยที่ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสามัคคี การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ สอบถามข้อมูลวัฒนธรรมองค์กร ประกอบด้วยหกคำถามย่อยที่ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความ

เสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว

ส่วนที่สี่ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกอบด้วยห้าคำถามย่อยที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจและความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ

ส่วนที่ห้า ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ประกอบด้วยห้าคำถามย่อยที่ครอบคลุมกิจการสามารถทำการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด กิจการสามารถทำการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี การตัดสินใจต่างๆ กิจการสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม กิจการมีศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่หก ข้อเสนอแนะ มีสองคำถาม ประกอบด้วย ประโยชน์และปัญหาของคุณลักษณะองค์กร และประโยชน์และปัญหาของประสิทธิผลของการดำเนินงาน

ระดับวัดความคิดเห็นของแบบสอบถามส่วนที่ 3 ถึงส่วนที่ 5 มีห้าระดับ โดยมีคำอธิบายระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำอธิบายความคิดเห็น	ระดับค่าเฉลี่ย
5	เห็นด้วยมากที่สุด	4.21-5.00
4	เห็นด้วยมาก	3.41-4.20
3	เห็นด้วยปานกลาง	2.61-3.40
2	เห็นด้วยน้อย	1.81-2.60
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00-1.80

3.3 วิธีการศึกษา

1) จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ได้ดำเนินการดังนี้

ก) ทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีและงานวิจัยก่อนหน้าที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ค) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สอง เพื่อทดสอบผลกระทบของคุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ก) วิเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบของตัวแปรคุณภาพข้อมูลคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ได้แก่ นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร

ข) ประมวลผลข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพข้อมูลคุณลักษณะองค์กร ได้แก่ นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร และประสิทธิผลของการดำเนินงาน

3) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะองค์กร แต่ละคุณลักษณะองค์กร ที่ผ่านการวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความตรง (Validity) พิจารณาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้เทคนิค IOC (Item objective congruence) คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.6 (ดารณี, 2550) และการคำนวณครั้งนี้ได้มากกว่า 0.6 ทุกข้อคำถามถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความที่จะวัด หลังจากนั้นได้ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.910 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alphacoefficient) ของครอนบาค (Cronbach) หลังจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับตัวอย่าง 400 แห่ง

ข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งคำถามออกเป็นห้าส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหาร ส่วนที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนที่สาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะขององค์กร ส่วนที่สี่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงาน ส่วนที่ห้า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ และส่วนที่หก ข้อเสนอแนะโดยถามแบบปลายเปิดเพื่อถามเกี่ยวกับประโยชน์และปัญหาขององค์กร

3.4 การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะองค์กร ประสิทธิภาพของการดำเนินงานและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากส่งแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 แห่ง (ดารณี, 2550) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย แจกแจงความถี่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารของธุรกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่เกี่ยวกับ คุณลักษณะขององค์กร ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 391 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด เมื่อครบกำหนดในการเก็บแบบสอบถามได้รับแบบสอบถามทั้งสิ้น 391 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ถูกต้องและครบถ้วนทั้งหมด มีอัตราผลตอบแทนร้อยละ 97.75 สอดคล้องกับแนวคิดของ Aaker, Kumar และ Day (2001) ได้เสนอว่าการส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อย ร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 31 ธันวาคม 2561

3.5 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานจะใช้สถิติขั้นสูงโดยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุและมี การทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principle Component) เพื่อลดจำนวนปัจจัยย่อยของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร โดยทำการหมุนแกนด้วยวิธีแวนแมกซ์ (Varimax) และใช้ค่า Factor Loading ของตัววัดปัจจัยมากกว่า 0.5 โดยตัววัดต้องไม่มีค่า Factor Loading มากกว่า 1 ปัจจัย เป็นเกณฑ์ในการกำหนดปัจจัยที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวัดค่าตัวแปรและหาค่าความน่าเชื่อถือได้ (Reliability) ของปัจจัยซึ่งเป็นความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดค่าตัวแปรเช่นเดียวกัน โดยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha ซึ่งต้องมากกว่า 0.6 จึงจะถือว่ามีความเชื่อถือได้ (เพ็ญธิดา, 2554)

3.6 คุณภาพของเครื่องมือวัด

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของตัวแปร โดยทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเนื้อหาผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และจากการทดสอบค่า Factor Loading มีค่าอยู่ระหว่าง 0.602 – 0.991 ซึ่งสอดคล้องกับ Hair et al., (2006) ที่ได้เสนอว่า การทดสอบค่า Factor Loading ต้องเกินกว่า 0.4 สำหรับค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach ซึ่งความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.766 – 0.950 ซึ่งสอดคล้องกับ Nunnally and Bernstein (1994) ได้เสนอว่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือควรเกินกว่า 0.60 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจึงมีความน่าเชื่อถือและมีความเที่ยง

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อศึกษาคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อทดสอบผลกระทบของประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร
- 2) ข้อมูลลักษณะทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่สอง การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติอนุมาน ประกอบด้วย

- 1) ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น
- 2) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์
- 3) ทดสอบสมมติฐานงานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยที่นำเสนอในส่วนนี้ประกอบด้วยลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คุณลักษณะองค์กร ประสิทธิภาพของการดำเนินงานและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แสดงการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.1 ผลการวิจัยข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 64.45 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 35.55 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 35 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.46 มีอายุระหว่าง 41 ปี ถึง 45 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.39 และมีอายุระหว่าง 35 ปี ถึง 40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.63 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 62.92

รองลงมา เป็นโสด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.06 และหม้าย/หย่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 62.15 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.85 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมามีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5 ปี ถึง 10 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 และประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11 ปี ถึง 15 ปี ไม่มีเลย ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 บาท ถึง 90,000 บาท จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.46 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,000 บาท ถึง 60,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.42 และมีรายได้มากกว่า 90,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)	(%)
1.เพศ		
ชาย	252	64.45
หญิง	139	35.55
รวม	391	100.00
2.อายุ		
น้อยกว่า 35 ปี	123	31.46
35-40 ปี	22	5.63
41-45 ปี	25	6.39
มากกว่า 45 ปี	221	56.52
รวม	391	100.00
3.สถานภาพ		
โสด	141	36.06
สมรส	246	62.92
หม้าย/หย่า	4	1.02
รวม	391	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

4.ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	148	37.85
สูงกว่าปริญญาตรี	243	62.15
รวม	391	100.00
5.ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	-	-
5 – 10 ปี	170	43.48
11 – 15 ปี	-	-
มากกว่า 15 ปี	221	56.52
รวม	391	100.00
6.รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 30,000 บาท	123	31.46
30,000 – 60,000 บาท	29	7.42
60,001 – 90,000 บาท	221	56.52
มากกว่า 90,000 บาท	18	4.60
รวม	391	100.00

4.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.2 แสดงประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 391 แห่ง พบว่าส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการบริการมากที่สุด จำนวน 196 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 50.13 รองลงมาประกอบธุรกิจการค้าส่ง จำนวน 166 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.46 และประกอบธุรกิจการค้าปลีก จำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.39 และประกอบธุรกิจการผลิตจำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
การผลิต	4	1.02
การบริการ	196	50.13
การค้าส่ง	166	42.46
การค้าปลีก	25	6.39
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.3 แสดงระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีการดำเนินงานมาแล้ว 16 ปี ถึง 20 ปี จำนวน 166 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.46 รองลงมามีระยะเวลาการดำเนินงานมาแล้ว 10 ปี ถึง 15 ปี จำนวน 156 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.90 และมีระยะเวลาการดำเนินงานมาแล้วมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 69 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
น้อยกว่า 10 ปี	-	-
10-15 ปี	156	39.90
16-20 ปี	166	42.46
มากกว่า 20 ปี	69	17.65
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.4 แสดงจำนวนพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน จำนวน 156 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.90 รองลงมามีพนักงานจำนวน 101 คนถึง 150 คน จำนวน 135 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.53 มีพนักงานมากกว่า 150 คน จำนวน 69 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.65 และมีจำนวนพนักงานระหว่าง 50 คน ถึง 100 คน จำนวน 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
น้อยกว่า 50 คน	156	39.90
50 – 100 คน	31	7.93
101 – 150 คน	135	34.53
มากกว่า 150 คน	69	17.65
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.5 แสดงทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียน มากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 217 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมามีทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาท ถึง 100 ล้านบาท จำนวน 170 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.48 มีทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ ส่วนทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 50 ล้านบาท ไม่มีเลย

ตารางที่ 4.5 ทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ทุนจดทะเบียนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ต่ำกว่า 50 ล้านบาท	-	-
50 – 100 ล้านบาท	170	43.48
100 – 200 ล้านบาท	4	1.02
มากกว่า 200 ล้านบาท	217	55.50
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.6 แสดงรายได้รวมต่อปีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อปีมากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 231 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 59.08 รองลงมามีรายได้รวมต่อปี ต่ำกว่า 50 ล้านบาท จำนวน 123 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.48 รายได้รวม 50 ล้านบาท ถึง 100 ล้านบาท จำนวน 33 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.44 และรายได้รวมมากกว่า 100 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 รายได้รวมต่อปีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

รายได้รวมต่อปีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ต่ำกว่า 50 ล้านบาท	123	43.48
50 – 100 ล้านบาท	33	8.44
มากกว่า 100 – 200 ล้านบาท	4	1.02
มากกว่า 200 ล้านบาท	231	59.08
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.7 แสดงสินทรัพย์รวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 264 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 67.52 รองลงมามีสินทรัพย์รวม 50 ล้านบาทถึง 100 ล้านบาท จำนวน 123 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.46 สินทรัพย์รวมมากกว่า 100 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 สินทรัพย์รวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

สินทรัพย์รวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ต่ำกว่า 50 ล้านบาท	-	-
50 – 100 ล้านบาท	123	31.46
มากกว่า 100 – 200 ล้านบาท	4	1.02
มากกว่า 200 ล้านบาท	264	67.52
รวม	391	100.00

จากตาราง 4.8 แสดงตำแหน่งงานปัจจุบัน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งผู้บริหารมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.96 รองลงมามีตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.16 มีตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบุคคล จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 ไม่ได้ระบุตำแหน่งงาน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 และมีตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายสารสนเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ตำแหน่งงานปัจจุบันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งงานปัจจุบันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ระดับผู้บริหาร	211	53.96
พนักงานการเงินและบัญชี	71	18.16
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	59	15.09
ผู้จัดการฝ่ายสารสนเทศ	2	0.51
อื่นๆ (ไม่ตอบว่าตำแหน่งงานใด)	48	12.28
รวม	391	100.00

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.9 แสดงคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าเมื่อมองภาพรวม คุณลักษณะขององค์กรด้านนโยบายองค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.78) ถ้ามองรายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.86) รองลงมา ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.85) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.85) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.84) มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.79) และการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 คุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะขององค์กร ด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า	4.86	0.3427	มากที่สุด
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด	4.85	0.3558	มากที่สุด
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด	4.85	0.3558	มากที่สุด
การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ	4.84	0.4736	มากที่สุด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) คุณลักษณะองค์กร ด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด	4.79	0.4075	มากที่สุด
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.50	0.5000	มากที่สุด
รวม	4.78	0.0670	มากที่สุด

จากตาราง 4.10 แสดงคุณลักษณะองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อมองภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) ถ้ามองรายด้านพบว่า ให้ความสำคัญกับการจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.39) รองลงมาให้ความสำคัญกับการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี (ค่าเฉลี่ย 4.38) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ (ค่าเฉลี่ย 4.09) และการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ (ค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 คุณลักษณะองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะขององค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	4.39	0.5751	มากที่สุด
การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี	4.38	0.6020	มากที่สุด
การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ	4.09	0.4221	มาก
การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่	3.85	0.9144	มาก
รวม	4.18	0.2065	มาก

จากตาราง 4.11 แสดงคุณลักษณะองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อมองภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) ถ้ามองรายด้านพบว่า การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.92) รองลงมาผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้

ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.81) การมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว (ค่าเฉลี่ย 4.81) การมีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.65) การมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.54) และการกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 คุณลักษณะองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะขององค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี	4.92	0.2705	มากที่สุด
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง	4.81	0.3921	มากที่สุด
การมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว	4.81	0.3921	มากที่สุด
การมีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน	4.65	0.7946	มากที่สุด
การมีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.54	0.4981	มากที่สุด
การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น	4.42	0.6102	มากที่สุด
รวม	4.69	0.1869	มากที่สุด

4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.12 แสดงประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ถ้ามองภาพรวมจะมีประสิทธิผลของการดำเนินงานมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 4.47) และถ้ามองเป็นรายด้านพบว่า ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.53) รองลงมา รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.51)

สภาพคล่องของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.47) ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.43) และผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ประสิทธิภาพของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	4.53	0.4989	มากที่สุด
รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	4.51	0.4999	มากที่สุด
สภาพคล่องของธุรกิจ	4.47	0.6142	มากที่สุด
ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	4.43	0.4952	มากที่สุด
ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	4.43	0.4952	มากที่สุด
รวม	4.47	0.0523	มากที่สุด

4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.13 แสดงประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าถ้ามองภาพรวมมีประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) ถ้ามองรายด้าน พบว่ากิจการมีศักยภาพในการตัดสินใจเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.43) รองลงมาการตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม (ค่าเฉลี่ย 4.41) การตัดสินใจต่างๆ กิจการสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.39) กิจการสามารถทำการตัดสินใจ เพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย 4.28) และกิจการสามารถทำการตัดสินใจ จากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
การมีศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.43	0.4952	มากที่สุด
การตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจการได้คำนึงถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยรวม	4.41	0.4919	มากที่สุด
การตัดสินใจต่างๆ กิจการสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.39	0.6295	มากที่สุด
ความสามารถทำการตัดสินใจ เพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี	4.28	0.6720	มากที่สุด
ความสามารถทำการตัดสินใจ จากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด	4.15	0.8713	มาก
รวม	4.33	0.1559	มากที่สุด

4.6 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลักเพื่อหาค่าน้ำหนักปัจจัย เพื่อลดจำนวนปัจจัยย่อยของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปรโดยการหมุนแกนแบบแวนริแมกซ์ (Varimax) และใช้ค่า Factor Loading ของตัววัดปัจจัยมากกว่า 0.5 โดยตัววัดต้องไม่มีค่า Factor Loading สูงในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย เป็นเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนปัจจัยที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวัดค่าตัวแปร (เพ็ญธิดา, 2554) โดยค่าความน่าเชื่อถือได้ของปัจจัยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha ที่มากกว่า 0.6 จึงจะถือว่ามีความน่าเชื่อถือได้

4.6.1 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.14 แสดงการใช้ปัจจัยเป็นเครื่องมือในการวัด ประกอบด้วย 1) ปัจจัยการวัดด้านนโยบายองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 6 ปัจจัย 2) ปัจจัยการวัดด้านโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 4 ปัจจัย และ 3) ปัจจัยการวัดด้านวัฒนธรรมองค์กร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 6 ปัจจัย ผลการวิจัยพบว่า แต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดการใช้คุณลักษณะ

องค์การ มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.692, 0.698 และ 0.705 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และมีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 2.373, 2.818, 3.605 ตามลำดับ โดยแต่ละปัจจัยมีค่า Cronbach Alpha 0.766, 0.835 และ 0.781 ตามลำดับ โดยปัจจัยมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยมากกว่า 0.6 โดยมีค่าปัจจัยด้านนโยบายองค์กร 0.940, 0.940, 0.789, 0.769, 0.692 และ 0.602 ตามลำดับ ค่าปัจจัยโครงสร้างองค์กร 0.931, 0.963, 0.937, 0.682 ตามลำดับ ค่าปัจจัยวัฒนธรรมองค์กร 0.694, 0.648, 0.695, 0.911, 0.896 และ 0.991 ตามลำดับ ตารางที่ 4.14 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรคุณลักษณะองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดคุณลักษณะขององค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร KMO : Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.692		2.373	39.555	0.766
ด้านนโยบายองค์กร				
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด	.940			
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด	.940			
การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด	.789			
การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า	.769			
การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ	.692			
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	.602			

ตารางที่ 4.14 (ต่อ) คำนวณน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรคุณลักษณะขององค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดคุณลักษณะขององค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร		2.818	70.458	0.835
KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.698				
ด้านโครงสร้างองค์กร				
การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี	.931			
การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	.963			
การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ	.937			
การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่	.682			
ปัจจัยการวัดคุณลักษณะขององค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร		3.605	60.084	0.781
KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.705				
ด้านวัฒนธรรมองค์กร				
การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	.694			
ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.648			
การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี	.695			
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง	.991			
มีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน	.896			
ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว	.991			

4.6.2 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.15 แสดงการใช้ปัจจัยเป็นเครื่องมือในการวัดประสิทธิผลของการดำเนินงาน ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 5 ปัจจัย พบว่าแต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดการใช้ประสิทธิผลของการดำเนินงาน มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.653 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และมีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 4.218 โดยปัจจัยมีค่า Cronbach Alpha 0.950 ตามลำดับ และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยมากกว่า 0.6 โดยมีค่าปัจจัยประสิทธิผลของการดำเนินงาน 0.966, 0.966, 0.881, 0.863 และ 0.912 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.653		4.218	84.351	0.950
ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	.966			
ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	.966			
สภาพคล่องของธุรกิจ	.881			
รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	.863			
ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	.912			

4.6.3 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.16 แสดงการใช้ปัจจัยเป็นเครื่องมือในการวัดประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 5 ปัจจัย พบว่าแต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.716 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และมีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 3.878

โดยปัจจัยมีค่า Cronbach Alpha 0.913 และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยมากกว่า 0.6 โดยมีค่าปัจจัยประสิทธิภาพของการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 0.869, 0.885, 0.918, 0.917 และ 0.811 ตามลำดับ ตารางที่ 4.16 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.716		3.878	77.570	0.913
การตัดสินใจ จากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด	.869			
การตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้เป็นอย่างดี	.885			
การตัดสินใจต่างๆ กิจกรรมสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	.918			
การตัดสินใจแต่ละครั้ง กิจกรรมได้นำถึงผลประโยชน์และการบรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยส่วนรวม	.917			
ศักยภาพในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.811			

4.7 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัยผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 391 แห่ง โดยศึกษาจากปัจจัยสามด้าน ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะองค์กร 2) ประสิทธิผลของการดำเนินงาน และ 3) ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดย คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร ประกอบด้วย (1) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด (3) การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด (4) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า (5) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และ (6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุดมีความสัมพันธ์สูงสุดที่สุด ($r=0.1343$) รองลงมาการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($r=0.1202$) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($r=0.0981$) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ($r=0.0893$) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด ($r=0.0689$) และการดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด ($r=0.0562$) ตามลำดับ และยังพบว่าในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย (1) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด (3) การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด (4) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า (5) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และ (6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 1.157 ถึง 1.649 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (เพ็ญธิดา, 2554)

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	VIF
คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร	4.33 (0.1559)							
(1)	0.0689*	4.85 (0.3558)						1.340
(2)	0.0562*	0.2410*	4.85 (0.3558)					1.649
(3)	0.1343*	0.3683*	0.3683*	4.79 (0.4075)				1.401
(4)	0.0893*	0.1653*	0.1653*	0.3649*	4.86 (0.3427)			1.359
(5)	0.1202*	0.2427*	0.2427*	0.3082*	0.1306*	4.84 (0.4736)		1.157
(6)	0.0981*	0.0608*	0.0608*	0.0966*	0.0642*	0.3273*	4.50 (0.5000)	1.469

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.18 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสามัคคี (2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (3) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ และ (4) การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร จัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ที่มีผลกระทบมากที่สุด ($r = 0.7444$) รองลงมาการจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ ($r = 0.7261$) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลสูงสุด ($r = 0.5340$) และการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี ($r = 0.3595$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย (1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี (2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (3) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ และ (4) การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 4.529 ถึง 6.607 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	(1)	(2)	(3)	(4)	VIF
คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร	4.33 (0.1165)					
(1)	0.3595*	4.38 (0.6020)				4.529
(2)	0.5340*	0.8427*	4.39 (0.5751)			6.607
(3)	0.7261*	0.8626*	0.8739*	3.85 (0.9144)		6.160
(4)	0.7444*	0.1923*	0.3842*	0.1557*	4.09 (0.4221)	6.023

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงสำคัญของ

บุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น (2) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (4) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (5) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและ (6) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว แต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยคุณลักษณะขององค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร ที่มีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลกระทบสูงสุด ($r = 0.7857$) รองลงมาการกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น ($r = 0.5162$) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ($r = 0.1097$) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ($r = 0.1038$) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว ($r = 0.1038$) และ การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ($r = 0.0509$) ตามลำดับ และยังพบว่าในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย ประกอบด้วย (1) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น (2) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (4) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (5) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและ (6) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 2.386 ถึง 3.788 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	VIF
คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.33 (0.1165)							
(1)	0.5162*	4.42 (0.6102)						3.788
(2)	0.7857*	0.2938*	4.54 (0.4981)					2.481
(3)	0.0509*	0.2031*	0.2683*	4.92 (0.2705)				2.854
(4)	0.1038*	0.6021*	0.1221*	0.6074*	4.81 (0.3921)			2.964
(5)	0.1097*	0.5652*	0.2752*	0.2420*	0.6425*	4.65 (0.7946)		2.386
(6)	0.1038*	0.6021*	0.1221*	0.6074*	0.9427*	0.9112*	4.81 (0.3921)*	2.538

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร

X_1 หมายถึง การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด

X_2 หมายถึง การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด

X_3 หมายถึง การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด

X_4 หมายถึง การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า

X_5 หมายถึง การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

X_6 หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_6 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_6 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 1

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + e$$

จากตาราง 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร 83.20% ($R^2 = 0.832$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร			
	Beta	Std. Error	t	Sig
ด้านนโยบายองค์กร				
Constant				
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด	0.847	.443	10.941	.000*
การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด	0.382	.059	-6.445	.000*
การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด	0.789	.057	13.763	.000*
การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า	0.035	.063	-16.459	.000*
การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ	0.962	.045	-21.466	.000*
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	0.571	.039	40.184	.000*

Sig = 0.00 , $R^2 = 0.832$, $Adj.R^2 = 0.830$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

X_1 หมายถึง การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสามัคคี

X_2 หมายถึง การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

X_3 หมายถึง การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ

X_4 หมายถึง การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 2

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + e$$

จากตาราง 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร 94.20% ($R^2 = 0.942$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี จัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร			
	Beta	Std. Error	t	Sig
ด้านโครงสร้างองค์กร				
Constant	4.080	.213	19.185	.000*
การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี	-1.279	.063	-20.447	.000*
การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	-.352	.079	-4.450	.000*
การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ	1.642	.048	34.213	.000*
การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่	.217	.050	4.355	.000*

$Sig = 0.000$, $R^2 = 0.942$, $Adj.R^2 = 0.942$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

X_1 หมายถึง การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น

X_2 หมายถึง ความเชื่อมั่นว่า การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

X_3 หมายถึง การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้

เป็นอย่างดี

X_4 หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง

X_5 หมายถึง ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน

X_6 หมายถึง ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถ

ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_6 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_6 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 3

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + e$$

จากตาราง 4.22 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร 86.40% ($R^2 = 0.864$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่เกิดขึ้น ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว ส่งผลกระทบบาง

ต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร			
	Beta	Std. Error	t	Sig
ด้านวัฒนธรรมองค์กร				
Constant				
การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญ ของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น	1.369	.034	4.258	.000*
ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและ องค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	1.600	.034	7.811	.000*
การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วย ให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี	4.137	.141	9.273	.000*
การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง	2.369	.073	2.251	.000*
ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบ ความสำเร็จในการทำงาน	7.474	.211	.376	.000*
ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการใน การทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็น อย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว	5.400	.331	6.334	.000*

Sig = 0.000 , $R^2 = .864$, $Adj.R^2 = .863$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.23 จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครกับตัวแปรประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่ง

เงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยประสิทธิผลของการดำเนินงาน ด้านความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจสัมพันธ์กันมากที่สุด ($r=0.7399$) รองลงมา ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจและผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ ($r=0.6510$) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ ($r=0.6171$) และสภาพคล่องของธุรกิจ ($r=0.4997$) ตามลำดับ และยังพบว่าในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจและความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 3.922 ถึง 9.394 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (เพ็ญธิดา, 2554)

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	สภาพคล่องของธุรกิจ	รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	VIF
ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร	4.33 (0.1165)						
ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	0.6510*	4.43 (0.4952)					6.811
ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	0.6510*	0.6350*	4.43 (0.4952)				7.054
สภาพคล่องของธุรกิจ	0.4997*	0.7521*	0.7521*	4.47 (0.6142)			3.922
รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	0.6171*	0.8526*	0.8526*	0.6239*	4.51 (0.4999)		9.394
ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	0.7399*	0.8141*	0.8141*	0.9239*	0.6371*	4.53 (0.4989)	7.144

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

X_1 หมายถึง ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ

X_2 หมายถึง ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ

X_3 หมายถึง สภาพคล่องของธุรกิจ

X_4 หมายถึง รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ

X_5 หมายถึง ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม

มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 4

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + e$$

จากตาราง 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของการดำเนินงาน 86.40% ($R^2 = 0.864$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าประสิทธิผลของการดำเนินงานเรื่องความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของ

ธุรกิจ ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิผลการดำเนินงาน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร			
	Beta	Std. Error	t	Sig
Constant				
ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	4.057	.175	3.233	.000*
ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	.715	.086	8.300	.000*
สภาพคล่องของธุรกิจ	1.969	.071	7.847	.000*
รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	.969	.065	4.964	.000*
ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	3.487	.100	4.744	.000*

Sig = 0.000, $R^2 = 0.864$, $Adj.R^2 = 0.863$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะขององค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานต่างกันประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างกัน

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า (2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (3) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้าสูงสุด (4) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ (5) การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุดและ (6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พบว่า ถ้ามองภาพรวม คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรต่างกัน

ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.185$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

- 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=9.267$)
- 2) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุดต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.072$)
- 3) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=2.136$)
- 4) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=5.297$)
- 5) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=5.875$)
- 6) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.471$)

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กรด้าน นโยบายองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม						F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	รวม		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
ดำเนินงานโดยคำนึงถึงการ ตอบสนองต่อความต้องการ ของลูกค้าสูงสุด	4.93	4.94	4.60	4.93	4.84	4.85	9.267	0.007
ดำเนินงานโดยคำนึงถึงความ พึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด	4.88	4.62	4.96	4.90	4.90	4.85	1.072	0.038
มีการกำหนดแนวทางในการ ปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด	4.84	4.80	4.91	4.91	4.51	4.79	2.136	0.048
มีการหาแนวทางในการพัฒนา สินค้าและบริการใหม่ๆให้ เกิดขึ้นแก่ลูกค้า	4.90	4.78	4.87	4.79	4.94	4.86	5.297	0.084
มีการเน้นการใช้ทรัพยากรที่มี อยู่ได้อย่างเต็มที่และมี ประสิทธิภาพ	4.76	4.88	4.77	4.86	4.91	4.84	5.875	0.028
มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรมีการเรียนรู้และ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.81	4.05	4.10	4.70	4.87	4.50	3.471	0.086
รวม	4.85	4.68	4.70	4.85	4.83	4.78	4.185	0.076

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.26 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี (2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (3) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและ (4) การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ พบว่าถ้ามองในภาพรวม คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.018$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=25.250$)
- 2) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.312$)
- 3) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.976$)
- 4) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.086$)

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กรด้าน โครงสร้างองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม						F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	รวม		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
การจัดให้มีระบบการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี	4.70	4.19	4.21	4.18	4.60	4.38	25.250	0.000
การจัดให้มีการ ติดต่อสื่อสารในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลสูงสุด	4.98	4.10	4.10	4.20	4.58	4.39	0.312	0.739
มีการจัดให้สมาชิกแต่ละ คนในองค์กรได้ทำงานที่ตน พึงพอใจ	3.20	3.50	4.30	4.04	4.20	39.85	0.976	0.405
จัดให้พนักงานแต่ละคน แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถของแต่ละคน ได้อย่างเต็มที่	3.90	4.42	4.03	4.02	4.10	4.09	0.086	0.918
รวม	4.20	4.05	4.16	4.11	4.37	4.18	1.018	0.380

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร กับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.27 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (2) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (3) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว (4) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน (5) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (6) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น พบว่า (1) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (2) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (4) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และ (6) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=5.596$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีการกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.477$)
- 2) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.167$)
- 3) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีการตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=5.596$)
- 4) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่ง

เงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.165$)

- 5) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.8.250$)
- 6) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว แตกต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.083$)

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม						F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	รวม		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น	4.83	4.65	4.42	4.01	4.21	4.42	1.477	0.025
ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนืองของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.53	4.58	4.14	4.69	4.78	4.54	0.167	0.017
การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมันว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี	4.97	4.81	4.88	4.97	4.96	4.92	5.596	0.006

ตารางที่ 4.27 (ต่อ) การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

คุณลักษณะองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม						F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	รวม		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
การส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆในการทำงาน อย่างต่อเนื่อง	4.81	4.82	4.74	4.71	4.95	4.81	0.165	0.041
ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความ เสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน	4.64	4.48	4.97	4.52	4.64	4.65	8.250	0.037
ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการ ทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการ สามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและ มั่นคงได้ในระยะยาว	4.56	4.81	4.92	4.90	4.85	4.81	0.083	0.022
รวม	4.72	4.69	4.68	4.63	4.73	4.69	6.021	0.180

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จากตาราง 4.28 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ (2) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (3) สภาพคล่องของธุรกิจ (4) ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจและ (5) ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ พบว่า (1) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ (2) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (3) สภาพคล่องของธุรกิจ (5) ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ ต่างกันประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=2.063$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.429$)

- 2) บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.456$)
- 3) บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีสภาพคล่องของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.367$)
- 4) บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=12.026$)
- 5) บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.523$)

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิผลของการดำเนินงาน	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม						F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	รวม		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	3.98	4.72	4.75	4.68	4.00	4.43	2.063	0.003
ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	4.45	4.70	4.67	4.52	3.83	4.43	1.456	0.019
สภาพคล่องของธุรกิจ	4.07	4.72	4.75	4.75	4.05	4.47	1.396	0.033
รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	4.30	4.80	4.65	4.68	4.14	4.51	12.026	0.007
ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	4.50	4.50	4.81	4.84	4.00	4.53	1.532	0.022
รวม	4.26	4.69	4.73	4.69	4.00	4.47	4.429	0.025

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กร วัฒนธรรมองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4.29 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กร วัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

- 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบาย ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ (1) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด (3) การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด (5) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ส่วนคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบาย ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ได้แก่ (4) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้าและ (6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 2) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้าง ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ (1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี ส่วนคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้าง ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ได้แก่ (2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (3) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ และ (4) การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่
- 3) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่ (1) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น (2) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (4) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (5) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และ (6) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว

- 4) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสิทธิผลของการดำเนินงาน ต่างกัน มีประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่ (1) ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ (2) ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ (3) สภาพคล่องของธุรกิจ (4) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และ (5) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ

ตารางที่ 4.28 ภาพรวมการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน	
	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร		
(1)การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด		✓
(2)การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด		✓
(3)การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด		✓
(4)การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า	✓	
(5)การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ		✓
(6)การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	✓	
คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร		
(1)การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี		✓
(2)การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	✓	
(3)การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ	✓	
(4)การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่	✓	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ) ภาพรวมการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุน	
	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร		
(1)การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประกอบการที่จะเกิดขึ้น		✓
(2)ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ		✓
(3)การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี		✓
(4)การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง		✓
(5)ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน		✓
(6)ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว		
ประสิทธิผลของการดำเนินงาน		
(1)ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ		✓
(2)ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ		✓
(3)สภาพคล่องของธุรกิจ		✓
(4)รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ		✓
(5)ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ		✓

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจเพื่อหาแหล่งเงินทุนของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะขององค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครและเพื่อทดสอบผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มเป้าหมายคือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 391 แห่ง ประกอบด้วยธุรกิจประเภทการผลิต การบริการ การค้าส่งและการค้าปลีก สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารและลักษณะธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขอบเขตประชากรประกอบด้วย สถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,987 แห่ง ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือช่วยสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของ นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กร และวัฒนธรรมองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในวิชาการบัญชีและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแยกประเภทประชากรที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันไว้ด้วยกัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ประเภทของธุรกิจเป็นคุณสมบัติในการเก็บตัวอย่างประกอบด้วย การผลิต การบริการ การค้าส่งและการค้าปลีก จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.13 ของประชากรทั้งหมด จำนวนแบบสอบถามถูกส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหน่วยการวิเคราะห์ ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 400 ชุด ได้รับกลับคืนมาแบบสมบูรณ์และสามารถใช้ประโยชน์ได้ จำนวน 391 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 97.75

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวัดการกระจาย เช่น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้การวัดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยพิจารณาแยกมิติของคุณลักษณะองค์กร เป็นสามด้านคือ ด้านนโยบาย

องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรและด้านวัฒนธรรมองค์กร และผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารโดยพิจารณาแยกมิติตามประสิทธิผล เป็นห้าด้านคือ ความสามารถในการทำกำไร ผลตอบแทนในสินทรัพย์ สภาพคล่อง รูปแบบการดำเนินงาน และความมั่นคงในการดำเนินงาน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร

จากผลการวิจัยข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 64.45 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.52 มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 62.92 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.15 มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.52 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 บาท ถึง 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.52 ประกอบธุรกิจบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.13 มีการดำเนินงานมาแล้ว 16 ถึง 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.46 ส่วนใหญ่มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 มีทุนจดทะเบียน มากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.50 มีรายได้รวมต่อปีมากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.08 มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 67.52 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี คิดเป็นร้อยละ 18.16

5.1.2 ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ

จากผลการวิจัยข้อมูลลักษณะทั่วไปของธุรกิจของขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครพบว่าส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.13 มีการดำเนินงานมาแล้ว 16 ปี ถึง 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.46 มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 ส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียน มากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.50 รายได้รวมต่อปีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อปีมากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.08 มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 67.52 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้บริหารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.96

5.2 คุณลักษณะองค์กร

5.2.1 คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร

จากผลการวิจัยคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าเมื่อมองภาพรวม คุณลักษณะขององค์กรด้านนโยบายองค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.78) ถ้ามองรายด้านพบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.86) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(2561) ที่มีการศึกษาวิจัย แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเตรียมความพร้อมให้เป็นธุรกิจสตาร์ทอัพในอนาคต

5.2.2 คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร

จากผลการวิจัยคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าเมื่อมองภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) ถ้ามองรายด้านพบว่าให้ความสำคัญกับการจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.39) สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการดำเนินงานขององค์กรจะประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจกับการประสานงาน การติดต่อสื่อสารของคนในองค์กรทุกระดับให้เกิดประสิทธิภาพในองค์กร

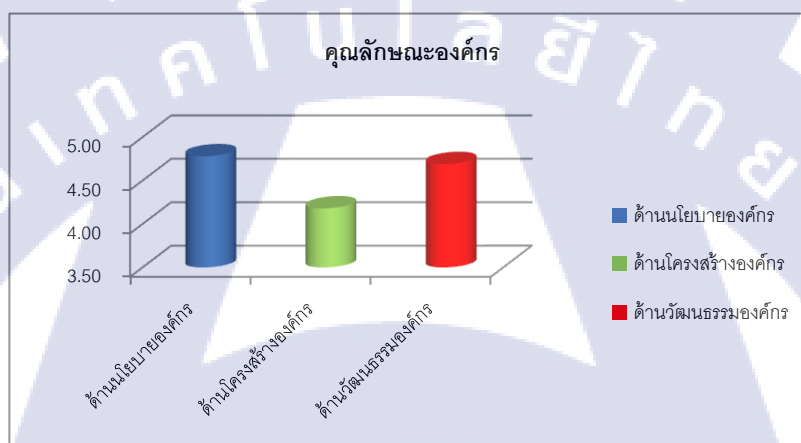
5.2.3 คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร

จากผลการวิจัยคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อมองภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) ถ้ามองรายด้านพบว่า การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.92) สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญธิดา (2549) ที่ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้นั้น จะต้องมีข้อมูลทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร

จากตาราง 5.1 และภาพ 5.1 สรุปผลการวิจัยคุณสมบัติองค์กรด้านนโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร พบว่าถ้ามองภาพรวม ผู้บริหารให้ความสำคัญกับคุณลักษณะองค์กรระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.55) ถ้ามองรายด้านพบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.78) โดยเฉพาะให้ความสำคัญกับการหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.86) ส่วนคุณสมบัติด้านโครงสร้างองค์กรนั้น ผู้บริหารให้ความสำคัญน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.18) โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ (ค่าเฉลี่ย 3.85) อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ยังคงบริหารจัดการแบบรวมอำนาจ โดยไม่กระจายอำนาจให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น องค์กรควรมีการบริหารจัดการงบประมาณฐานศูนย์หรือการบัญชีตามความรับผิดชอบ โดยแบ่งหน่วยงานในองค์กรเป็นศูนย์ ให้หน่วยงานแต่ละหน่วยงานได้บริหารงานภายในแต่ละศูนย์ของตนเองแบ่งภาระหน้าที่ความรับผิดชอบให้แต่ละศูนย์ได้บริหารจัดการเอง เช่น ศูนย์กำไร มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของกำไร แต่งตั้งผู้จัดการศูนย์ให้ดูแลรับผิดชอบ มีการจัดประชุมพนักงานในศูนย์ให้แสดงความเห็นส่วนที่ตัวเองรับผิดชอบ เพื่อผู้จัดการศูนย์จะได้นำความคิดเห็นเหล่านั้นมารายงานผลให้กับผู้บริหารระดับสูงให้ทราบต่อไป ข้อดีของงบประมาณฐานศูนย์คือ การแบ่งเบาระยะของผู้บริหารที่จะต้องทำงานและตัดสินใจเพียงคนเดียว

ตารางที่ 5.1 คุณลักษณะองค์กรด้าน นโยบายองค์กร โครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร

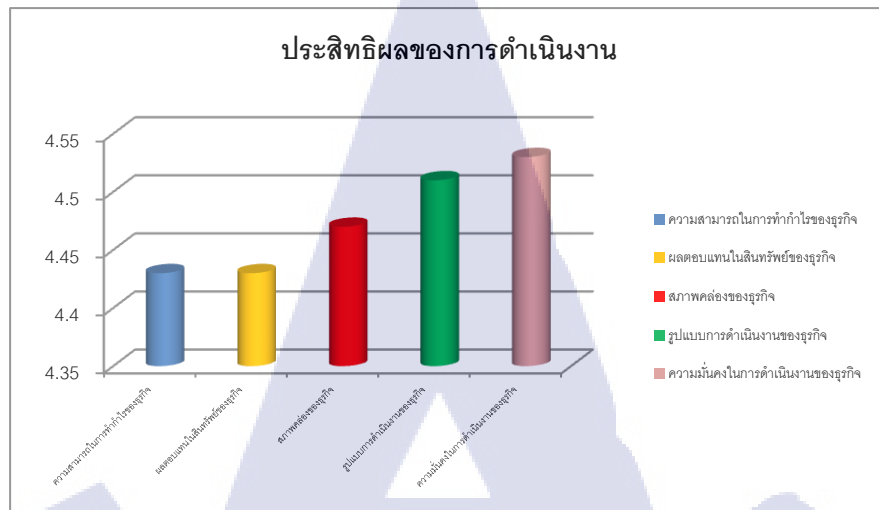
คุณลักษณะขององค์กร ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต กรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านนโยบายองค์กร	4.78	0.0670	มากที่สุด
ด้านโครงสร้างองค์กร	4.18	0.2065	มาก
ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.69	0.1869	มากที่สุด
รวม	4.55	0.1535	มากที่สุด

ภาพที่ 5.1 คุณลักษณะองค์กร

5.3 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

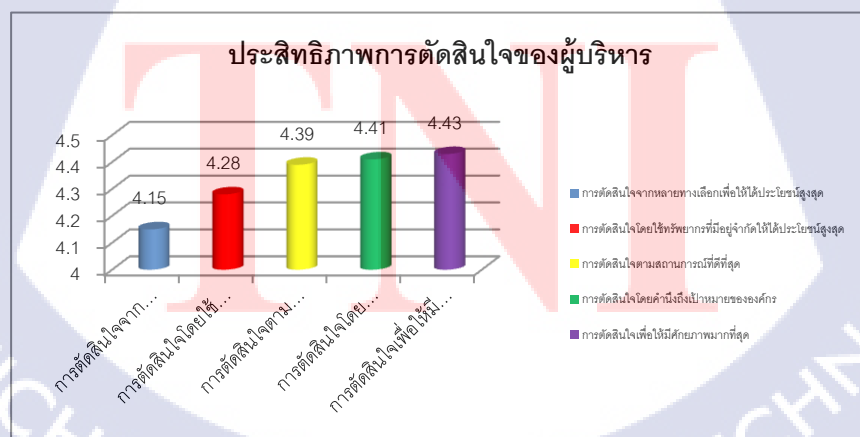
จากภาพ 5.2 ผลการวิจัยประสิทธิภาพของการดำเนินงานพบว่า ถ้ามองภาพรวมผู้บริหารเห็นว่าองค์กรมีประสิทธิภาพระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย (4.47) และถ้ามองรายด้านพบว่า ผู้บริหารเห็นว่าความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดประสิทธิผลกับการดำเนินงานมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.53) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเฉลิมขวัญ (2560) ที่ได้กล่าวไว้ว่าความมั่นคงในการดำเนินงานนั้นเป็นที่มาของการลดความเสี่ยงทั้งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงินและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอื่นๆ ถ้าองค์กรมีความมั่นคง ผลที่ตามมาคือ องค์กรจะอยู่รอดและปลอดภัย สามารถที่จะเตรียมเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพได้ในอนาคต และจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้มูลค่าขององค์กรเพิ่มขึ้นด้วย เป็นที่ต้องการของนักลงทุน โดยส่วนใหญ่นักลงทุนจะพิจารณาลงทุนกับธุรกิจที่มีความมั่นคง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในการตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ (2561) ที่ว่าแนวทางการเลือกลงทุนของนักลงทุนนั้น จะพิจารณาปัจจัยหลักสามประการคือ ประการที่หนึ่งจะพิจารณากำไรสุทธิจากการดำเนินงาน ประการที่สองจะพิจารณาเงินปันผลต่อหุ้นที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต และประการที่สาม จะพิจารณาราคาตลาดต่อหุ้น ซึ่งเป็นตัวบ่งบอกเสถียรภาพทางการเงินขององค์กร

ภาพที่ 5.2 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

5.4 ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

จากภาพ 5.3 แสดงผลการวิจัยพบว่าถ้ามองภาพรวม ประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) ถ้ามองรายด้าน พบว่าให้ความสำคัญกับการมีศักยภาพในการตัดสินใจเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.43) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรศักดิ์(2559) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการตัดสินใจของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายขององค์กร ส่วนการตัดสินใจจากทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารเห็นว่ามีความกระทบต่อองค์กรน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.15) อาจเป็นเพราะว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กรายส่วนใหญ่การตัดสินใจไม่ต้องรอผู้ถือหุ้นหรือผู้ร่วมลงทุน ส่วนใหญ่เงินทุนมาจากครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับ วรันทพรณ์ (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 5.3 ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

5.5 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.5.1 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร 83.20% ($R^2 = 0.832$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร ด้านการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้ากระทบสูงสุด การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุด การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ทุกด้านส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.5.2 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร 94.20% ($R^2 = 0.942$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร ที่มีการจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสามัคคี การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดกระทบสูงสุด การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและการจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ ทุกด้านส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.5.3 ผลกระทบของคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร 86.40% ($R^2 = 0.864$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรที่มีการกำหนดรูปแบบในการทำงานโดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ที่มั่งาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกระทบสูงสุด ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุ

เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานและมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถ ทุกด้านส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

สรุปการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 พบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กรและด้านวัฒนธรรมองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.5.4 ผลกระทบของประสิทธิผลของการดำเนินงานที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของการดำเนินงาน 86.40% ($R^2 = 0.864$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 คุณลักษณะองค์กรและประสิทธิผลของการดำเนินงานต่างกันประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างกัน

5.5.5 คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า (2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด (3) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุด (4) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ (5) การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุดและ (6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พบว่าถ้ามองภาพรวม คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร

(1) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าสูงสุด ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(2) การดำเนินงานโดยคำนึงถึงความพึงพอใจให้เกิดต่อลูกค้าสูงสุดต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(3)การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานโดยยึดถือมาตรฐาน กฎและระเบียบของสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้สูงสุดต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(4) การหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆให้เกิดขึ้นแก่ลูกค้า ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

(5) การเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(6) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.251$)

5.5.6 คุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะองค์กรด้านโครงสร้างองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคี (2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (3) การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจและ (4) การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ พบว่าถ้ามองในภาพรวม คุณลักษณะองค์กรด้านนโยบายองค์กรต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.429$) และเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขต

(1) การจัดให้มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสามัคคีต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(2) การจัดให้มีการติดต่อสื่อสารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

(3)การจัดให้สมาชิกแต่ละคนในองค์กรได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

(4)การจัดให้พนักงานแต่ละคนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.5.7 คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของ คุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดี (2) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่อง (3) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว (4) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน (5) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (6) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ถ้ามองในภาพรวม พบว่าคุณลักษณะองค์กรด้านวัฒนธรรมองค์กรต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

(1) การกำหนดรูปแบบในการทำงาน โดยคำนึงถึงความสำคัญของบุคคล ทีมงาน และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(2) ความเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของบุคลากรและองค์กรจะทำให้กิจการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(3) การตระหนักถึงรายละเอียดของข้อมูลเพราะเชื่อมั่นว่าจะช่วยให้กิจการเข้าถึงและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เป็นอย่างดีต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(4) การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้และพัฒนาวัตกรรมใหม่ๆในการทำงานอย่างต่อเนื่องต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(5) ความเชื่อมั่นว่าการยอมรับความเสี่ยงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(6) ความมุ่งมั่นในการสร้างรูปแบบ แนวทางและกระบวนการในการทำงาน เพื่อส่งเสริมให้กิจการสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ อยู่รอดและมั่นคงได้ในระยะยาว ต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.5.8 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ (2) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (3) สภาพคล่องของธุรกิจ (4) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (5) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ถ้ามองภาพรวม พบว่า

ประสิทธิผลของการดำเนินงานต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน และถ้ามอบรายด้านพบว่า

(1) ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(2) ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(3) สภาพคล่องของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

(4) รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกัน

(5) ความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจต่างกัน ประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

5.6 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1) คุณลักษณะองค์กร นโยบายองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเห็นว่าการบริหารงานของผู้บริหารต้องบริหารโดยมีการกำหนดนโยบายองค์กรให้ชัดเจน มีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน และปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรที่ดีให้กับบุคลากร จะช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น บุคลากรในองค์กรจะทำงานอย่างมีความสุข และเต็มความสามารถ ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานให้มีประสิทธิผลมากขึ้น
- 2) ผู้บริหารควรมีรูปแบบการทำงาน วิสัยทัศน์และแนวคิดการทำงานที่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดหรือปฏิบัติร่วมกัน ผู้บริหารควรใช้เวลาในการหล่อหลอมบุคลากรให้เข้าใจเหมือนกันเพื่อทำให้การทำงานมุ่งมั่นไปทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร
- 3) การดำเนินธุรกิจของ SME เกิดปัญหาเรื่องของการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่เป็นเรื่องยาก ต้องใช้งบประมาณมากในการจัดการให้เกิดผลตามที่ต้องการ องค์กรควรกำหนดทิศทางการทำงาน เป้าหมายชัดเจนเพื่อแก้ปัญหาการทำงานที่ต้องการความเร่งด่วน ปัญหาความล่าช้า การตัดสินใจทำไม่ได้ เกิดปัญหาทางปฏิบัติและต้องมาแก้ไขในภายหลัง
- 4) ลักษณะขององค์กรที่ดีควรมีเป้าหมายขององค์กรชัดเจน ควรมีสายงานบังคับบัญชาควรเป็นสายงานที่สั้น ควรมีฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือการบริหารงาน ควรมีระบบในการจัดการการทำงานด้วยความเชื่อมั่น และสามารถตัดสินใจด้วยตนเองให้ถูกต้องในระดับหนึ่ง
- 5) ถ้าภาครัฐมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความพร้อมเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพอย่างจริงจัง ควรมีแหล่งรวบรวมข้อมูลหรือสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสนับสนุนด้านเงินทุนและด้านอื่นๆ เพื่อสะดวกในการค้นหาและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ธุรกิจสตาร์ทอัพ

5.7 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีวงจรชีวิตธุรกิจสั้น มีการเลิกกิจการเร็วและเลิกกิจการเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ถ้าต้องการให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เตรียมตัวสู่การเป็น

ธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start Up) ในอนาคต ควรทำการศึกษาการเตรียมความพร้อมของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมสู่การเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพที่สอดคล้องกับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในปัจจุบัน มีการสนับสนุนให้เกิดธุรกิจสตาร์ทอัพขึ้นอย่างจริงจัง

- 2) ควรศึกษาวิจัย แยกตามประเภทธุรกิจ เช่น การผลิตการให้บริการ การค้าส่งและการค้าปลีก และควร แยกกลุ่มของผู้บริหารด้วย เช่น ระดับสูงสุด ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ฝ่ายผลิต ฝ่ายการเงิน จะได้มองเห็น ภาพของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ธุรกิจสตาร์ทอัพที่ภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุน มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงอุตสาหกรรม.(2559).ข้อมูลประเภทอุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์.(2560).รายงานวิจัยเรื่องอิทธิพลของข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC).สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น;กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์.(2558).การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน .สำนักพิมพ์บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน);กรุงเทพมหานคร

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์.(2556).การจัดการการเงิน .สำนักพิมพ์บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน);กรุงเทพมหานคร
ชื่นจิตร อังวรารงค์และนงนิตต์ จันทร์จรัส.(2546).รายงานวิจัยเรื่อง ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย:สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ดารณี เชื้อชนะจิตร.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต; กรุงเทพมหานคร

ไทยตำบลดอกท้อคอม.(2559).วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร
ธนาคารกสิกรไทย.(2557).บทความ แผนลงทุน EEC หนุน SME โต โอกาสของ SME จากระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC);กรุงเทพมหานคร

ธีรชัย ไรจนพิสุทธิ.(2558).บทความ SMEs กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิต.กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร

พัชรินทร์ วิเศษประสิทธิ์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ:วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรมหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
เพ็ญธิดา พงษ์ธานี.(2554).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล;กรุงเทพมหานคร

วันนพรณ์ ชื่นพิบูลย์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ"

สุภาพร กุศลสัตย์.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง การนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี;คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; กรุงเทพมหานคร

สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์.(2559).รายงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร;สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต; วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี:ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 ม.ย.2559;หน้า 187-199

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น, (2548); กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).รายงานสถานการณ์ SMEs; กรุงเทพมหานคร
สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.(2557).กรอบแนวคิดทางการบัญชีเรื่องการรายงานทางการเงิน; กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ; กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559). องค์ความรู้ ธุรกิจโรงแรมท่องเที่ยวและภัตตาคาร.

กรุงเทพมหานคร

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2557) พลิก โอกาสมองหาธุรกิจในตลาดผู้สูงอายุ; กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด(2556) หลักทรัพย์และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย. คู่มือการออกตราสารหนี้ :ทางเลือกในการระดมทุนของภาคเอกชน; กรุงเทพฯ
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2556).AEC:โอกาสทองของ SME ไทย; กรุงเทพมหานคร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2556). โครงการเสริมสร้างศักยภาพของ SMEs; กรุงเทพมหานคร
ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล”.(2560).สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ร่วมกับ “สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” (ส.อ.ท.); กรุงเทพมหานคร

ภาษาอังกฤษ

Aaker, A.D., Kumer & Day S. Geprge.(2001). Marketing research. New York : John Wiley & Son.
Nunnally, J.C. & Bernstein, I.H.(1994). Psychometric theory. New York : McGraw-Hill Inc.
Curuk T.(2009).An analysis of the companies' compliance with the EU disclosure requirements and corporate characteristics influencing it: A case study of Turkey.Critical Perspectives on Accounting,20,635-650
Grandi,A.,Grimaldi,R.(2005).academics'organizational characteristics and the generation of successful business ideas.Journal of Business Venturing,20,821-845.
Hair,J.F., Anderson , R.E., Tatham , R.L., & Black , W.C. (2006).Multivariable Data Analysis, 6th.ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.